

แผนปฏิบัติการราชการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับทบทวนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ของ กรมโรงงานอุตสาหกรรม

ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร

แผนปฏิบัติการราชการระยะ ๕ ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ฉบับทบทวนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ของกรมโรงงานอุตสาหกรรม จัดทำขึ้นเพื่อเป็นการพัฒนาอุตสาหกรรมและการดำเนินงานของกรมโรงงานอุตสาหกรรม โดยมีกรอบแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาประเทศและภาคอุตสาหกรรม ทั้งนี้โดยนโยบายระดับประเทศ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) แห่งสหประชาชาติ นโยบายรัฐบาล และนโยบายระดับกระทรวง รวมทั้งแผนปฏิบัติการด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม เพื่อก่อให้เกิดการเชื่อมโยงในทิศทางเดียวกันอย่างเป็นรูปธรรมและมุ่งไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนอย่างแท้จริง และสอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปมากขึ้น

การจัดทำแผนปฏิบัติการราชการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของกรมโรงงานอุตสาหกรรม มีการพิจารณาและวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับกรมโรงงานอุตสาหกรรม (SWOT Analysis & TOWs Matrix) ประกอบด้วยการวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factors) จุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กร การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) โอกาสและอุปสรรคในมิติต่าง ๆ ที่มีผลต่อแนวทางการดำเนินงาน ซึ่งจากการวิเคราะห์ดังกล่าวจะนำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และแนวทางพัฒนาในแผนปฏิบัติการราชการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ฉบับทบทวนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ของกรมโรงงานอุตสาหกรรม เพื่อกำกับดูแลและส่งเสริมธุรกิจอุตสาหกรรม ด้วยแนวคิดเศรษฐกิจสีเขียว ยกระดับขีดความสามารถในการตรวจกำกับ ดูแล และเฝ้าระวังด้านสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย ซึ่งเป็นการดำเนินการทั้งเชิงรับและเชิงรุก โดยการส่งเสริม พัฒนา พันฟูพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยจากโรงงานอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืนด้วยกลไกการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งมีการถ่ายทอดองค์ความรู้การจัดการอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย รวมทั้งการยกระดับขีดความสามารถขององค์กร โดยการพัฒนาองค์กรสู่องค์กรดิจิทัล สร้างการรับรู้ความเข้าใจสู่ภาคประชาชนและเครือข่ายการมีส่วนร่วม เพื่อเป็นกลไกในการขับเคลื่อนให้ทันต่อสถานะการเปลี่ยนแปลงของโลก เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการและการให้บริการอย่างต่อเนื่อง

จากบริบทข้างต้น กรมโรงงานอุตสาหกรรม ได้กำหนดแผนปฏิบัติการ จำนวน ๓ เรื่อง ได้แก่ เรื่องที่ ๑ เรื่อง กำกับดูแล และส่งเสริมธุรกิจอุตสาหกรรมด้วยแนวคิดเศรษฐกิจสีเขียว เรื่องที่ ๒ เรื่อง ยกระดับขีดความสามารถทางการแข่งขันธุรกิจอุตสาหกรรมด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม และ เรื่องที่ ๓ เรื่อง ยกระดับขีดความสามารถขององค์กร

ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐

๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)

๑) ยุทธศาสตร์ชาติ (หลัก) ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร
ต่อสิ่งแวดล้อม

(๑) เป้าหมาย

๑.๑ อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ให้คนรุ่น
ต่อไปได้ใช้อย่างยั่งยืน มีสมดุล

๑.๒ ฟื้นฟูและสร้างใหม่ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อลดผลกระทบ
ทางลบจากการพัฒนาสังคม เศรษฐกิจของประเทศ

๑.๓ ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโต บนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้
สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ

๑.๔ ยกกระตือรือร้นทุกภาคส่วน เพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

๒.๑ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

๒.๒ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

๒.๓ พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้น
ความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

กรมโรงงานอุตสาหกรรม ดำเนินการส่งเสริมพัฒนาและการประยุกต์ใช้นวัตกรรม
และเทคโนโลยีเพื่อลดมลพิษ ตลอดจนเฝ้าระวัง และเตือนภัยผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่เกิดจาก
ภาคอุตสาหกรรมโดยการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบตั้งแต่ต้นทางถึงปลายทาง สนับสนุนการกำกับดูแล
การบริหารจัดการมลพิษภาคอุตสาหกรรมอย่างเป็นระบบ โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน ชุมชน
ผู้ได้รับผลกระทบ และผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ส่งผลให้ธุรกิจอุตสาหกรรมเติบโตและอยู่ร่วมกับสังคม
อย่างยั่งยืน

๒) ยุทธศาสตร์ชาติ (รอง) ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(๑) เป้าหมาย

๑.๑ ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน

๑.๒ ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

๒.๑ โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก

๒.๒ พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

ส่งเสริมพัฒนาเชิงพื้นที่ เพื่อสนับสนุนการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมภายใต้ระบบ
นิเวศที่เหมาะสม และบูรณาการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อลดอุปสรรคต่อการลงทุน รวมทั้งการพัฒนา

อุตสาหกรรมภาพรวม ส่งเสริมผู้ประกอบการในการนำเทคโนโลยี นวัตกรรม มาใช้ในกระบวนการผลิต เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพในการดำเนินธุรกิจและมีขีดความสามารถในการแข่งขัน

๓) ยุทธศาสตร์ชาติ (รอง) ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) เป้าหมาย

๑.๑ ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส

๑.๒ ภาครัฐมีขนาดที่เล็กลง พร้อมปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

๑.๓ ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๑.๔ กระบวนการยุติธรรม เป็นไปเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวมของประเทศ

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

๒.๑ ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการ อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส

๒.๒ ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการ โดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและ เชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่

๒.๓ ภาครัฐมีขนาดที่เล็กลง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วน มีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ

๒.๔ ภาครัฐมีความทันสมัย

๒.๕ บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ

๒.๖ ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

กรมโรงงานอุตสาหกรรม มีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน และการบริการ เพื่อปรับปรุงและพัฒนาให้มีประสิทธิภาพ สามารถรองรับกับสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานที่มีความหลากหลายซับซ้อนมากขึ้น พร้อมทั้งจัดทำแผนพัฒนาบุคลากร ให้ตอบสนองความต้องการในการปฏิบัติงานและความก้าวหน้าในอาชีพราชการ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง และอำนวยความสะดวก ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างรวดเร็ว โปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๒.๒ แผนระดับที่ ๒

๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

(๑) ประเด็น (หลัก) ประเด็นที่ ๑๘ การเติบโตอย่างยั่งยืน

(๑.๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมาย : สภาพแวดล้อมของประเทศไทยมีคุณภาพดีขึ้นอย่างยั่งยืน
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ : ความยั่งยืนและคุณภาพ

สิ่งแวดล้อมในระดับโลก อันดับน้อยกว่า ๔๐ ภายในปี ๒๕๓๐

(๑.๒) แผนย่อย การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

- แนวทางการพัฒนา

- ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน โดยพัฒนาและ

ส่งเสริมโรงงานอุตสาหกรรม นิคมอุตสาหกรรม และเมืองอุตสาหกรรม ตามแนวทางอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่ช่วยสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งการขับเคลื่อนเกษตรกรรมยั่งยืน ทั้งการเพาะปลูก

แผนปฏิรูปราชการ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับทบทวนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

ของกรมโรงงานอุตสาหกรรม

บุคคล และประมง ตลอดจนห่วงโซ่คุณค่า และกำหนดให้ผลิตผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมติดฉลากสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีการผลิตให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และมีมาตรการเพื่อจำกัดการใช้เทคโนโลยีหรือเครื่องจักรที่ไม่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมตามช่วงเวลาที่เหมาะสม พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน เพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวและ สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ มีมาตรฐานตามแนวทางการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน โดยส่งเสริมทั้งอุปสงค์และอุปทานและนวัตกรรม เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนในท้องถิ่น รวมทั้งการขับเคลื่อนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืนในระดับประเทศ ทั้งด้านการพัฒนาเครือข่ายที่ประกอบด้วยสมาชิกจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง การยกระดับโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรม ด้านฐานข้อมูลตลอดวัฏจักรชีวิต เครื่องมือ วิธีการที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล โดยการใช้มาตรการทางเศรษฐศาสตร์ มาตรการทางสังคม และการบังคับใช้กฎหมาย เพื่อกระตุ้นให้เกิดการผลิตและการบริโภคอย่างยั่งยืน

- เป้าหมายของแผนย่อย : การบริโภคและการผลิตของประเทศ

มีความยั่งยืนสูงขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ : ดัชนีสมรรถนะ

สิ่งแวดล้อม ๕๕ คะแนน

(๑.๓) แผนย่อย การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อ

สภาพภูมิอากาศ

- แนวทางการพัฒนา

๑) ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก กำหนดยุทธศาสตร์ระยะยาวในการพัฒนาแผนปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่ำของประเทศไทย ที่สอดคล้องกับการพัฒนาในมิติเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน พัฒนาระบบฐานข้อมูลกลางเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานด้านการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งพัฒนาระบบการรายงานข้อมูลและระบบติดตามประเมินผลการลดก๊าซเรือนกระจกที่ครอบคลุมทุกสาขา ส่งเสริมให้เกิดการจัดทำรายงานการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในทุกระดับทั้งระดับมาตรการของประเทศระดับองค์กร และผลิตภัณฑ์โดยมีความเชื่อมโยงของเครือข่ายข้อมูลในทุกภาคส่วน ดำเนินงานตามแนวทางการลดก๊าซเรือนกระจกในสาขาพลังงานและขนส่ง กระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์ และการจัดการของเสีย เช่น เพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทน พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและการจัดการคมนาคม ปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตแบบปล่อยคาร์บอนต่ำ ลดการเกิดของเสีย เป็นต้น

๒) มุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐและภาคเอกชน พัฒนามาตรการเพื่อขับเคลื่อนการบริหารจัดการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเพื่อเอื้ออำนวยให้ใช้มาตรการใหม่ ๆ ด้านเศรษฐศาสตร์ การเงิน และการคลัง ในการส่งเสริมและสนับสนุนจูงใจให้ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องสามารถลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการปรับตัวรองรับผลกระทบและภัยพิบัติทางธรรมชาติ อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้อย่างมีประสิทธิภาพ กำหนดให้โครงการลงทุนขนาดใหญ่ของภาครัฐต้องจัดทำการวิเคราะห์และประเมินความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพื่อออกแบบโครงการให้สอดคล้องกับสภาพภูมิอากาศในปัจจุบันและในอนาคต รวมทั้งความเสี่ยงจากภัยพิบัติรูปแบบต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

- เป้าหมายของแผนย่อย

- ๑) การปล่อยก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทยลดลง

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ
 - ๑) ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมลดลงจากกรณีปกติ

ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ ภายในปี ๒๕๗๐

(๑.๔) แผนย่อย การจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบให้เป็นที่ไปตามมาตรฐานสากล

- แนวทางการพัฒนา

๑) จัดการคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน แหล่งน้ำใต้ดิน และแหล่งน้ำทะเลคุณภาพเหมาะสมกับประเภทการใช้ประโยชน์ โดยกำหนดแนวทางที่สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืนให้ความสำคัญกับการสร้างความสมดุลระหว่างเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ซึ่งต้องพิจารณาสถานการณ์ของประเทศและของโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา มุ่งเน้นการป้องกันผลกระทบล่วงหน้า โดยการสร้างระบบภูมิคุ้มกันให้กับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะพื้นที่ที่มีระบบนิเวศที่เปราะบางและพื้นที่เสี่ยง เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้น และคำนึงถึงกิจกรรมที่จะก่อให้เกิดความเสี่ยงและเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยหรือสิ่งแวดล้อม การลดและควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดเป็นหลัก การจัดการมลพิษตั้งแต่ต้นทาง และพิจารณาถึงขีดความสามารถในการรองรับมลพิษของแหล่งน้ำ รวมถึงการประยุกต์ใช้ระบบอนุญาตการระบายมลพิษ และหลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย

๒) จัดการคุณภาพอากาศ เสียง และความสั่นสะเทือน โดยมีแนวทางและเป้าหมายที่สอดคล้องกับแนวโน้มสถานการณ์ในอนาคตทั้งในระยะสั้น ปานกลาง และระยะยาว ครอบคลุมถึงการบริหารจัดการหรือการควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดในเชิงพื้นที่ โดยการกำหนดมาตรฐานการควบคุมการระบายมลพิษทางอากาศในรูปของปริมาณรวม และเชิงพื้นที่ และกำหนดให้มีระบบการอนุญาตการระบายมลพิษ รวมทั้งเร่งรัดการแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศที่ยังเป็นปัญหาเฉพาะพื้นที่ สร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการติดตาม ตรวจสอบเฝ้าระวังป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษในพื้นที่ของตนเอง กำหนดมาตรการควบคุมปริมาณการจราจรหรือยานพาหนะในพื้นที่ที่มีการจราจรหนาแน่นหรือพื้นที่เขตเมืองเมื่อเกิดภาวะวิกฤต รวมถึงการพัฒนาฐานข้อมูลกลางด้านคุณภาพอากาศและเสียง เพื่อให้หน่วยงานท้องถิ่นติดตามตรวจวัดคุณภาพอากาศเสียงและความสั่นสะเทือนในพื้นที่ของตนเอง รวมทั้งมีระบบการแจ้งเตือนปัญหามลพิษทางอากาศและเสียงที่สามารถเข้าถึงและทันเหตุการณ์ รวมถึงการป้องกันและลดปัญหามลพิษข้ามแดน

๓) จัดการขยะมูลฝอย มูลฝอยติดเชื้อ ของเสียอันตรายและกากอุตสาหกรรมให้เป็นที่ไปตามมาตรฐานสากล การจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายของประเทศ กำหนดเป้าหมายและแนวทางการดำเนินงานครอบคลุมขยะชุมชน ของเสียอันตรายชุมชน มูลฝอยติดเชื้อ และกากของเสียอุตสาหกรรม โดยให้ความสำคัญกับการป้องกันและลดมลพิษจากขยะและของเสียอันตรายจากแหล่งกำเนิด การบริหารจัดการควบคุมมลพิษจากการบำบัด กำจัดขยะ และของเสียอันตราย โดยปรับปรุงฟื้นฟูสถานที่กำจัดขยะให้ดำเนินการถูกต้องตามหลักวิชาการ สนับสนุนการรวมกลุ่มพื้นที่เพื่อจัดการขยะมูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ออกประกาศสถานที่กำจัดขยะเป็นแหล่งกำหนดมลพิษ กำหนดให้มีระบบการอนุญาตการระบายมลพิษ และกำหนดมาตรฐานการควบคุมการระบายมลพิษจากสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยส่งเสริมภาคเอกชนร่วมลงทุนด้านการจัดการขยะและของเสียอันตราย ส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีการจัดการขยะ รวมทั้งมีมาตรการในการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์มาบังคับใช้ ส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีศักยภาพดำเนินการจัดการมูลฝอยติดเชื้อแบบศูนย์รวม การวางระบบการจัดการของเสียที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการพัฒนาเทคโนโลยี

หรือผลิตภัณฑ์ใหม่บางประเภทที่คาดว่าจะมีปัญหาในอนาคต การจัดการขยะจากการก่อสร้างและการรื้อถอน สิ่งก่อสร้าง การสร้างกระบวนการรับรู้ให้กับประชาชนเกี่ยวกับปัญหามลพิษจากการจัดการขยะและของเสีย อันตรายที่ไม่ถูกต้อง พร้อมทั้งทบทวนและตรวจสอบกลไกการบริหารจัดการขยะของประเทศทั้งระบบ ซึ่งรวมถึงผู้เกี่ยวข้องในทุกภาคส่วนตั้งแต่ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้บริการ ผู้บริโภค ผู้กำจัด และหน่วยงานกำกับดูแล การจัดการมูลฝอยติดเชื้อ ยึดหลักการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมตามแนวทางพระราชรัฐ เพื่อร่วมกันแก้ไข ปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยในภาพรวมของประเทศ บนฐานของความรับผิดชอบตามบทบาทหน้าที่

- เป้าหมายของแผนย่อย

๑) การจัดการขยะมูลฝอย มูลฝอยติดเชื้อ ของเสียอันตราย สารเคมีในภาคการเกษตรและภาคอุตสาหกรรมมีประสิทธิภาพมากขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) ดัชนีประสิทธิภาพการจัดการขยะ ไม่น้อยกว่า ๐.๘๑ คะแนน

ภายในปี ๒๕๗๐

(๒) ประเด็น (รอง) ประเด็นที่ ๘ ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมยุคใหม่

(๒.๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- ผู้ประกอบการในทุกระดับเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีบทบาท ต่อระบบเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ : สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวม ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเฉลี่ยร้อยละไม่น้อยกว่า ๔๐

(๒.๒) แผนย่อยการสร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน

โดยให้ความสำคัญกับการจัดหาแหล่งเงินทุน และพัฒนาช่องทาง การเข้าถึงแหล่งเงินทุนรูปแบบใหม่ ๆ พัฒนา ผลิตภัณฑ์ทางการเงินและการบริหารความเสี่ยง พัฒนาระบบประเมินมูลค่าทรัพย์สินในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อใช้ เป็นหลักประกันทางธุรกิจ พัฒนาระบบการประเมินความน่าเชื่อถือทางเครดิต และระบบการรู้จักลูกค้า ที่สะดวกมากขึ้น รวมทั้งสนับสนุนให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึงบริการทางการเงินด้วยต้นทุนที่เหมาะสม

- แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมการจัดหาแหล่งเงินทุนและพัฒนาช่องทาง การเข้าถึง แหล่งเงินทุนที่เป็นนวัตกรรมรูปแบบใหม่ ๆ อาทิ การระดมทุนโดยไม่ผ่านแพลตฟอร์มในปัจจุบัน ครอบคลุม วงจรธุรกิจที่มีความหลากหลายและน่าเชื่อถือทั้งในและนอกประเทศ พร้อมทั้งพัฒนาสภาพแวดล้อมและ กฎหมายที่เอื้อต่อการเข้าถึงแหล่งเงินทุนรูปแบบใหม่ ๆ และบูรณาการการดำเนินงานระหว่างหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างแพลตฟอร์มการเข้าถึงบริการทางการเงินของประเทศ

๒) พัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเงินและการบริหารความเสี่ยง เพื่อตอบสนองความต้องการที่เหมาะสมกับแต่ละกลุ่ม อาทิ กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มเกษตรกร และวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม

๓) พัฒนาระบบประเมินมูลค่าทรัพย์สินในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อใช้ เป็นหลักประกันทางธุรกิจในการขอสินเชื่อของผู้ประกอบการ รวมถึงการพัฒนากลไกการประเมินจัดอันดับ เทคโนโลยีไทยที่มีความเสถียรและเป็นที่ยอมรับในระดับสากล เพื่อช่วยให้ผู้ประกอบการที่มีเทคโนโลยีและ นวัตกรรมสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้มากขึ้น

๔) พัฒนาระบบการประเมินความน่าเชื่อถือทางเครดิต และระบบการรู้จักลูกค้าที่สะดวกมากขึ้น โดยใช้ประโยชน์จากข้อมูลทั้งด้านการเงินและที่มิใช่การเงิน เพื่อเป็นข้อมูลบ่งชี้สถานะและประวัติด้านเครดิตประกอบการพิจารณาของสถาบันการเงินหรือตลาดทุน

๕) สนับสนุนให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึงบริการทางการเงินด้วยต้นทุนที่เหมาะสม โดยนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาช่วยเพิ่มความสะดวกในการเข้าถึงบริการทางการเงิน ส่งเสริมการใช้บริการทางการเงินและระบบการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ และบริการทางการเงินที่เป็นนวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่ ตลอดจนการให้ความรู้ในการเข้าถึงบริการทางการเงินและสร้างวินัยทางการเงินของทุกภาคส่วนอย่างทั่วถึง

๖) พัฒนาประสิทธิภาพของระบบการเงินทั้งตลาดเงิน ตลาดทุน การประกันภัย และการกำหนดหลักเกณฑ์การระดมทุนที่เหมาะสม รวมทั้งส่งเสริมการแข่งขันที่เป็นธรรมระหว่างผู้ให้บริการทางการเงินด้านต่าง ๆ สร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการให้บริการทางการเงิน และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานกลางทางการเงิน

- เป้าหมายของแผนย่อย
 - สิ้นเชื่อธุรกิจรายใหม่ที่ไม่ใช่รายใหญ่เพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ
 - อัตราการขยายตัวสิ้นเชื่อธุรกิจรายใหม่ที่ไม่ใช่รายใหญ่เฉลี่ย

ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐

(๓) ประเด็น (รอง) ประเด็นที่ ๙ เขตเศรษฐกิจพิเศษ

(๓.๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ :

พิเศษทั้งหมดเพิ่มขึ้น

- การเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมของเขตเศรษฐกิจพิเศษ
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ :
 - ๑) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของเขตเศรษฐกิจ

พิเศษทั้งหมดเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕

(๓.๒) แผนย่อย การพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

- แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่ง และสาธารณูปโภคที่สำคัญ เพื่อให้สามารถทำงานได้อย่างรวดเร็ว และต่อยอดโครงสร้างพื้นฐานทุกระบบให้เชื่อมโยงเข้าสู่พื้นที่เศรษฐกิจ เพื่อรองรับความต้องการลงทุน กิจกรรมทางเศรษฐกิจ และกิจกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องจากการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกได้อย่างเพียงพอและมีประสิทธิภาพ

๒) ส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายพิเศษ รวมทั้งเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ เพื่อให้เกิดการลงทุนของภาคเอกชนในอุตสาหกรรมเป้าหมายที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงให้สามารถสร้างเทคโนโลยีได้ด้วยตนเอง และเกิดการสะสมทุนทางเทคโนโลยี ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกและประเทศไทยอย่างเป็นรูปธรรม

๓) พัฒนาเมืองในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกให้เป็นเมืองอัจฉริยะที่มีความน่าอยู่และทันสมัยระดับนานาชาติ เป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการลงทุนและเศรษฐกิจ สอดคล้องกับนโยบายขับเคลื่อนเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

- เป้าหมายของแผนย่อย : การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเพิ่มขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ : อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖.๓

(๔) ประเด็นที่ ๒๐ การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ

(๔.๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- บริการของรัฐมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของผู้ใช้บริการ ๒๐๐๐๐๑

เทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ
 - ๑) ความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการของภาครัฐ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐ ภายในปี ๒๕๗๐

- ๒) ดัชนีรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ไม่เกินอันดับ ๕๐ ของโลกภายในปี ๒๕๗๐

(๔.๒) แผนย่อยการพัฒนาบริการประชาชน

- แนวทางการพัฒนา

- ๑) พัฒนารูปแบบบริการภาครัฐเพื่ออำนวยความสะดวกในการให้บริการประชาชน ผู้ประกอบการ และภาคธุรกิจ โดยภาครัฐจัดสรรรูปแบบบริการให้มีความสะดวก มีการเชื่อมโยงหลายหน่วยงานแบบเบ็ดเสร็จ ครบวงจร และหลากหลายรูปแบบตามความต้องการของผู้รับบริการรวมทั้งอำนวยความสะดวกทางการค้า การลงทุน และการดำเนินธุรกิจ อาทิ การบูรณาการขั้นตอนการออกใบอนุญาตต่าง ๆ การให้บริการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาที่มีประสิทธิภาพ สะดวก รวดเร็วและสอดคล้องกับมาตรฐานสากล

- ๒) พัฒนาการให้บริการภาครัฐผ่านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ ตั้งแต่ต้นจนจบกระบวนการและปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากลอย่างคุ้มค่า มีความรวดเร็ว โปร่งใส เสียค่าใช้จ่ายน้อย ลดข้อจำกัดทางกายภาพ เวลา พื้นที่และตรวจสอบได้ ตามหลักการออกแบบที่เป็นสากล เพื่อให้บริการภาครัฐเป็นไปอย่างปลอดภัย สร้างสรรค์ โปร่งใส มีธรรมาภิบาล เกิดประโยชน์สูงสุด

- ๓) ปรับวิธีการทำงาน จาก “การทำงานตามภารกิจที่กฎหมายกำหนด” เป็น “การให้บริการที่ให้ความสำคัญกับผู้รับบริการ” ปรับปรุงวิธีการทำงานเพื่อสนับสนุนการพัฒนาบริการภาครัฐที่มีคุณค่าและได้มาตรฐานสากล โดยเปลี่ยนจากการทำงานด้วยมือ เป็นการทำงานระบบดิจิทัลทั้งหมดเชื่อมโยงและบูรณาการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐเข้าด้วยกันเสมือนเป็นองค์กรเดียว มีการพัฒนาบริการเดิมและสร้างบริการใหม่ที่เป็นพลวัตสอดคล้องเหมาะสมกับสถานการณ์ และขับเคลื่อนโดยความต้องการของประชาชน ภาคธุรกิจ และผู้ใช้บริการ และเปิดโอกาสให้เสนอความเห็นต่อการดำเนินงานของภาครัฐได้อย่างสะดวก ทันสถานการณ์

- เป้าหมายของแผนย่อย : งานบริการภาครัฐที่ปรับเปลี่ยนเป็นดิจิทัลเพิ่มขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ : สัดส่วนของกระบวนการที่ปรับเปลี่ยนให้เป็นดิจิทัลต่อกระบวนการทั้งหมดที่สามารถปรับเปลี่ยนให้อยู่ในรูปแบบดิจิทัลไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ภายในปี ๒๕๗๐

(๔.๓) แผนย่อย การพัฒนาระบบบริหารงานภาครัฐ

- แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาหน่วยงานภาครัฐให้เป็น “ภาครัฐทันสมัย เปิดกว้าง เป็นองค์กรขีดสมรรถนะสูง” สามารถปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีความคุ้มค่า เทียบได้กับมาตรฐานสากล รองรับสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานที่มีความหลากหลายซับซ้อนและทันการเปลี่ยนแปลง โดยการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล การพัฒนาให้มีการนำข้อมูลและข้อมูลขนาดใหญ่มาใช้ในการพัฒนานโยบาย การตัดสินใจ การบริหารจัดการ การให้บริการ และการพัฒนานวัตกรรมภาครัฐ รวมถึงการเชื่อมโยงการทำงานและข้อมูลระหว่างองค์กร ทั้งภายในและภายนอกภาครัฐแบบอัตโนมัติ อาทิ การสร้างแพลตฟอร์มดิจิทัลที่ภาครัฐสามารถใช้ร่วมกัน เพื่อเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลที่สะดวกและรวดเร็ว เชื่อมโยงข้อมูลของหน่วยงานภาครัฐให้มีมาตรฐานเดียวกัน และข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนเพื่อให้ภาครัฐ ภาคเอกชนและผู้ประกอบการ สามารถใช้ประโยชน์จากข้อมูลในการขยายโอกาสทางการค้า ทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งการฝึกอบรมทักษะเฉพาะทางของบุคลากรเพื่อพัฒนาองค์กรให้มีสมรรถนะสูงขึ้น

๒) กำหนดนโยบายและการบริหารจัดการที่ตั้งอยู่บนข้อมูลและหลักฐานเชิงประจักษ์ มุ่งผลสัมฤทธิ์ที่มีความโปร่งใส ยืดหยุ่นและคล่องตัวสูง นำนวัตกรรม เทคโนโลยี ข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลมาใช้ในการบริหารและการตัดสินใจ มีการพัฒนาข้อมูลเปิดภาครัฐให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึง แบ่งปันและใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสมและสะดวก รวมทั้งนำองค์ความรู้ในแบบสหสาขาวิชาเข้ามาประยุกต์ใช้ เพื่อสร้างคุณค่าและแนวทางปฏิบัติที่เป็นเลิศในการตอบสนองกับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างทันเวลา พร้อมทั้งมีการจัดการความรู้และถ่ายทอดความรู้อย่างเป็นระบบ เพื่อพัฒนาภาครัฐให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้และการเสริมสร้างการรับรู้ สร้างความเข้าใจ การพัฒนาวัฒนธรรมองค์กร เพื่อส่งเสริมการพัฒนาระบบบริการและการบริหารจัดการภาครัฐอย่างเต็มศักยภาพ

๓) ปรับเปลี่ยนรูปแบบการจัดโครงสร้างองค์การและออกแบบระบบการบริหารงานใหม่ ให้มีความยืดหยุ่น คล่องตัว กระชับ ทันสมัย สามารถตอบสนองต่อบริบทการเปลี่ยนแปลงได้ในทุกมิติ ไม่ยึดติดกับการจัดโครงสร้างองค์การแบบราชการและวางกฎเกณฑ์มาตรฐานกลางอย่างตายตัว มีขนาดที่เหมาะสมกับภารกิจ ปราศจากความซ้ำซ้อนของการดำเนินภารกิจ สามารถปรับเปลี่ยนบทบาท ภารกิจ โครงสร้างองค์การ ระบบการบริหารงาน รวมทั้งวางกฎระเบียบได้เองอย่างเหมาะสมตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป เน้นทำงานแบบบูรณาการไร้รอยต่อและเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายกับทุกภาคส่วน ทั้งนี้ เพื่อมุ่งไปสู่ความเป็นองค์กรที่มีขีดสมรรถนะสูง สามารถปฏิบัติงานและมีผลสัมฤทธิ์เทียบได้กับมาตรฐานระดับสากล นอกจากนี้ ยังมีความเป็นสำนักงานสมัยใหม่ ใช้ประโยชน์จากข้อมูลขนาดใหญ่เพื่อวิเคราะห์คาดการณ์ล่วงหน้าและทำงานในเชิงรุก สามารถนำเทคโนโลยีขั้นทันสมัยเข้ามาประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและสร้างคุณค่าในการทำงาน

- เป้าหมายของแผนย่อย : ภาครัฐมีขีดสมรรถนะสูงเทียบเท่ามาตรฐานสากลและมีความคล่องตัว

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ : สัดส่วนของหน่วยงานที่มีเกณฑ์การประเมินสถานะของหน่วยงานภาครัฐในการเป็นระบบราชการ ๔.๐ ที่อยู่ในระดับก้าวหน้าขึ้นไปต่อหน่วยงานภาครัฐทั้งหมดไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕ ภายในปี ๒๕๗๐

(๔.๔) แผนย่อยการสร้างและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ

- แนวทางการพัฒนา

๑) ปรับปรุงกลไกในการกำหนดเป้าหมายและนโยบายกำลังคนในภาครัฐให้มีมาตรฐานและเกิดผลในทางปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้กำลังคนภาครัฐมีความเหมาะสมกับภารกิจของภาครัฐ และสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศตามยุทธศาสตร์ชาติ โดยเฉพาะการพัฒนากระบวนการบริหารกำลังคน ให้มีความคล่องตัว ยืดหยุ่น คุณธรรม เพิ่มความยืดหยุ่นคล่องตัวให้กับหน่วยงานภาครัฐในการบริหารทรัพยากรบุคคล ในทุกขั้นตอนควบคู่กับการเสริมสร้างประสิทธิภาพและคุณภาพภายใต้หลักระบบคุณธรรม ปรับปรุง เปลี่ยนแปลงกลไกการวางแผนกำลังคน รูปแบบการจ้างงาน การสรรหา การคัดเลือก การแต่งตั้ง เพื่อเอื้อให้เกิดการหมุนเวียน ถ่ายเทแลกเปลี่ยน และโอนย้ายบุคลากรคุณภาพในหลากหลายระดับระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ ของประเทศได้อย่างคล่องตัว

๒) เสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารงานบุคคลในภาครัฐให้เป็นไปตามระบบคุณธรรมอย่างแท้จริง โดยการสรรหาและคัดเลือกบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรม และจิตสำนึกสาธารณะ มีระบบบริหารจัดการและพัฒนาบุคลากรให้สามารถสนองความต้องการในการปฏิบัติงาน มีความก้าวหน้าในอาชีพ สามารถจูงใจให้คนดีคนเก่งทำงานในภาครัฐ โดยมีการประเมินผลและเลื่อนระดับตำแหน่งของบุคลากรภาครัฐตามผลสัมฤทธิ์ของงานและพฤติกรรมในการปฏิบัติงาน โดยมีกลไกการป้องกันการแทรกแซงและการใช้ดุลยพินิจโดยมิชอบ การสร้างความก้าวหน้าให้กับบุคลากรภาครัฐตามความรู้ ความสามารถ และศักยภาพในการปฏิบัติงาน และการสร้างกลไกให้บุคลากรภาครัฐสามารถโยกย้ายและหมุนเวียนได้อย่างคล่องตัว เพื่อประโยชน์ของภาครัฐ รวมถึงพัฒนาระบบการจ้างงานบุคลากรภาครัฐทุกประเภทให้มีรูปแบบที่หลากหลายเหมาะสมกับภารกิจในรูปแบบต่าง ๆ อาทิ การจ้างงานที่มีลักษณะชั่วคราวให้เป็นเครื่องมือในการบริหารงานในภาครัฐได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการทบทวนและปรับเปลี่ยนระบบค่าตอบแทนที่เป็นธรรม มีมาตรฐานเหมาะสมสอดคล้องกับภาระงาน โดยปรับปรุงวิธีการกำหนดและพิจารณาค่าตอบแทน และสิทธิประโยชน์ของบุคลากรภาครัฐให้มีมาตรฐาน เหมาะสมกับลักษณะงานและภารกิจรวมถึงสามารถเทียบเคียงกับตลาดการจ้างงานได้อย่างสมเหตุสมผล โดยไม่ให้เกิดความเหลื่อมล้ำของค่าตอบแทนและสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ระหว่างบุคลากรของรัฐ

๓) พัฒนาศักยภาพบุคลากรภาครัฐทุกประเภทให้มีความรู้ความสามารถสูง มีทักษะการคิดวิเคราะห์และการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง มีระบบการพัฒนาขีดความสามารถบุคลากรภาครัฐให้มีสมรรถนะใหม่ ๆ ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษและภาษาที่สาม ทักษะด้านดิจิทัล มีทัศนคติและกรอบความคิดในการทำงานเพื่อให้บริการประชาชนและอำนวยความสะดวกภาคเอกชนและภาคประชาสังคมเพื่อประโยชน์ของการพัฒนาประเทศ สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงบริบทการพัฒนา มีการเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม การปรับเปลี่ยนแนวคิดให้การปฏิบัติราชการเป็นมืออาชีพ มีจิตบริการ ทำงานในเชิงรุกและมองไปข้างหน้า สามารถบูรณาการการทำงาน ร่วมกับภาคส่วนอื่นได้อย่างเป็นรูปธรรม และมีสำนึกในการปฏิบัติงานด้วยความรับผิดชอบและความสุจริต ปฏิบัติงานตามหลักการและหลักวิชาชีพด้วยความเป็นธรรมและเสมอภาค กล้ายืนหยัดในการกระทำที่ถูกต้อง คำนึงถึงประโยชน์ของส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ของส่วนตน ตลอดจนส่งเสริมให้มีการคุ้มครองและปกป้อง

บุคลากรภาครัฐที่กล้ายืนหยัดในการกระทำที่ถูกต้องและมีพฤติกรรมการปฏิบัติงานตามจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ

๔) สร้างผู้นำทางยุทธศาสตร์ในหน่วยงานภาครัฐทุกระดับอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ เพื่อให้ผู้นำและผู้บริหารภาครัฐมีความคิดเชิงกลยุทธ์มีความเข้าใจสภาพเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมทั้งระดับท้องถิ่น ระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับโลก มีความสามารถในการนำหน่วยงาน และมีคุณธรรม จริยธรรม ในการบริหารงานเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม เป็นทั้งผู้นำทางความรู้และความคิด ผลักดันภารกิจ นำการเปลี่ยนแปลง พัฒนานโยบายและยุทธศาสตร์ เป็นแบบอย่างที่ดีต่อผู้ร่วมงานและต่อสังคม เพื่อรองรับการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติระยะยาว โดยต้องได้รับการปรับเปลี่ยนกระบวนการทางความคิดให้ตนเอง มีความเป็นผู้ประกอบการสาธารณะ เพิ่มทักษะให้มีสมรรถนะที่จำเป็น และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม อันจะช่วยทำให้สามารถแสดงบทบาทของการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง เพื่อสร้างคุณค่าและประโยชน์สุขให้แก่ประชาชน

• เป้าหมายของแผนย่อย : บุคลากรภาครัฐยึดค่านิยมในการทำงาน เพื่อประชาชน ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ

• การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) ดัชนีความผูกพันของบุคลากรภาครัฐเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๕ ภายในปี ๒๕๗๐

๒) ดัชนีคุณธรรมและจริยธรรมของบุคลากรภาครัฐ ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๓๐ ภายในปี ๒๕๗๐

๒.๒.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

๑. เป้าหมายการพัฒนาของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ เพื่อกำหนดแผนปฏิบัติการของกรมโรงงานอุตสาหกรรม มีหมุดหมายที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

หมุดหมายที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมุดหมาย

เป้าหมายที่ ๑ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเติบโต และแข่งขันได้

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ขึ้นทะเบียนกับสำนักงานประกันสังคม (มาตรา ๓๓) ต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๐ สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนนิติบุคคลต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๔๐ สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๕ ในปี ๒๕๗๐ รวมทั้งสัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนพาณิชย์ต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๐ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ มูลค่าการระดมทุนผ่านตลาดทุน ขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๒ ต่อปี และสัดส่วนการเข้าถึงสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อสินเชื่อรวม เพิ่มขึ้นเป็นไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๖๐ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านกฎระเบียบทางการค้าไม่เกินอันดับที่ ๔๐ ในปี ๒๕๗๐ มีการออกกฎหมายลำดับรองภายใต้พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

จำนวนเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๒ ฉบับต่อปี และมีสัดส่วนของจำนวนเรื่องร้องเรียนที่พิจารณาแล้วเสร็จต่อจำนวนเรื่องร้องเรียนรวมเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๘๐ - ๙๐ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ ระบบฐานข้อมูลวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่รัฐบาลและผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมใช้ได้ เป็นปัจจุบันและทั่วถึง

เป้าหมายที่ ๒ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีศักยภาพสูงในการดำเนินธุรกิจ สามารถยกระดับและปรับตัวเข้าสู่การแข่งขันใหม่

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๔๐ และสัดส่วนมูลค่าการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อการส่งออกทั้งประเทศ เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๐ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ สัดส่วนมูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อมูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของประเทศเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ จากปีฐาน (ปี ๒๕๖๕)

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ เป็นผู้ส่งออกรายใหม่เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๒,๐๐๐ รายต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๒.๔ ส่วนแบ่งตลาดภายในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๕ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๕ มูลค่าการจัดซื้อจัดจ้างวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของภาครัฐขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๒.๖ มูลค่าการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐ ต่อปี

เป้าหมายที่ ๓ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถเข้าถึงและได้รับการส่งเสริมอย่างมีประสิทธิภาพจากภาครัฐ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ จำนวนสตาร์ทอัพ ซีรีส์ซีขึ้นไปเพิ่มขึ้นเป็น ๒๐ ราย ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ จำนวนการจดทะเบียนวิสาหกิจเพื่อสังคมเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕ ต่อปี

หมวดหมายที่ ๔ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เดิโตได้อย่างยั่งยืน

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมาย

เป้าหมายที่ ๑ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคและการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษขยายตัวเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ อัตราการเติบโตของรายได้ต่อประชากรในภาคเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าอัตราการเติบโตของรายได้ต่อประชากรของประเทศ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ มูลค่าการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษเพิ่มขึ้นตามเป้าหมายในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น ๙ เขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกมีมูลค่าการลงทุนรวม ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท พื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้มีมูลค่าการลงทุนรวม ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท และเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนมีมูลค่าการลงทุนรวม ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท

เป้าหมายที่ ๒ ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคลดลง

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคต่ำกว่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคของประเทศ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ สัดส่วนผู้มีงานทำในแต่ละภาคเพิ่มสูงขึ้นกว่าสัดส่วนผู้มีงานทำของภาค ในปี ๒๕๖๓ ยกเว้นกรุงเทพมหานครมีสัดส่วนผู้มีงานทำไม่เกินร้อยละ ๑๓ ของจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมด

เป้าหมายที่ ๓ การพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่ อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ เมืองอัจฉริยะมีจำนวนรวมทั้งสิ้นไม่ต่ำกว่า ๑๐๕ พื้นที่ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ เมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืนมีจำนวนมากขึ้น

หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ การเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจหมุนเวียน และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศจากเศรษฐกิจหมุนเวียนเพิ่มขึ้น สามารถสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ การบริโภควัสดุในประเทศมีปริมาณลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ดัชนีการหมุนเวียนวัสดุสำหรับผลิตภัณฑ์เป้าหมาย (พลาสติก วัสดุก่อสร้าง เกษตร-อาหาร) เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ในปี ๒๕๗๐

เป้าหมายที่ ๒ การอนุรักษ์ พื้นฟูและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ คะแนนดัชนีสมรรถนะด้านสิ่งแวดล้อมดีขึ้น ดิอันดับ ๑ ใน ๓ ของประเทศ ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยมีคะแนนไม่น้อยกว่า ๕๕ คะแนน ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ พื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้น โดยเป็นป่าไม้ธรรมชาติ ร้อยละ ๓๓ และพื้นที่ป่าเศรษฐกิจ เพื่อการใช้ประโยชน์ ร้อยละ ๑๒ ของพื้นที่ประเทศภายในปี ๒๕๗๐

เป้าหมายที่ ๓ การสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ สัดส่วนของการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายเพิ่มขึ้น มีสัดส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๔ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ การนำขยะกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่เพิ่มขึ้น โดยมีอัตราการนำขยะกลับมาใช้ใหม่ของประเทศ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔๐ ของปริมาณขยะที่นำกลับมาใช้ใหม่ได้ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ ปริมาณขยะต่อหัวในปี ๒๕๗๐ ลดลงจากปี ๒๕๖๐ ร้อยละ ๑๐

หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทยประชาชน

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ การบริการภาครัฐ มีคุณภาพ เข้าถึงได้

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการของภาครัฐ ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๙๐

เป้าหมายที่ ๒ ภาครัฐที่มีขีดสมรรถนะสูง คลองตัว

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ผลการสำรวจรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ ในองค์ประกอบ ดัชนีรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ ดัชนีการมีส่วนร่วมทางอิเล็กทรอนิกส์ ดัชนีทุนมนุษย์ และดัชนีการให้บริการภาครัฐออนไลน์ ไม่เกินลำดับที่ ๔๐ ของโลก และมีคะแนนไม่ต่ำกว่า ๐.๘๒

๒.๒.๓ นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐

๑) นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๙ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๑.๑) แผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ รองรับนโยบายที่แผนปฏิบัติราชการมีความสอดคล้องด้านการสนับสนุนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและการจัดการขยะ อุตสาหกรรมและมลพิษจากภาคอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน ลดการปลดปล่อยมลพิษจากภาคอุตสาหกรรมที่อาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อมุ่งเน้นการลดความสูญเสียและความเสียหายที่เกิดจากสาธารณภัย จากการกระทำของธรรมชาติและมนุษย์

๑.๒) เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ การยกระดับการจัดการความเสี่ยงสาธารณสุขที่สำคัญอันเกิดจากภัยธรรมชาติ และภัยที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์ที่เกิดขึ้น และ/หรือ เป็นภัยซ้ำซ้อน (Compound Hazards) ไปสู่มาตรฐานตามหลักสากล

๑.๓) ตัวชี้วัด จำนวนผู้ได้รับผลกระทบจากภัยธรรมชาติ (อุทกภัย วาตภัย ภัยแล้ง) ต่อประชาชน ๑๐๐,๐๐๐ คน ลดลงเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยย้อนหลัง ๕ ปี

๑.๔) กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ การลดความเสี่ยงจากสาธารณสุขให้มีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๑ พัฒนามาตรการลดความเสี่ยงจากสาธารณสุขที่เกิดขึ้น และป้องกันความเสี่ยงให้มีประสิทธิภาพ รวมถึงภัยซ้ำซ้อน โดยเฉพาะอุทกภัย วาตภัย น้ำป่าไหลหลากและดินโคลนถล่ม สึนามิ และอัคคีภัย หรือเหตุอื่นใดซึ่งก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิต ร่างกายของประชาชน หรือความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชน หรือของรัฐ อาทิ ภัยจากสารเคมีรั่วไหล และปัญหาน้ำมันรั่วไหลในทะเล

กลยุทธ์ที่ ๒ การจัดการสาธารณสุขให้มีมาตรฐานตามหลักสากล

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๕ เสริมสร้างระบบบริหารจัดการเกี่ยวกับการบรรเทาทุกข์ และการช่วยเหลือผู้ประสบภัยได้อย่างรวดเร็ว ทัวถึง และเป็นธรรม

๒) นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๑๔ การพัฒนาศักยภาพการเตรียมพร้อมแห่งชาติ และการบริหารจัดการวิกฤตการณ์ระดับชาติ

๒.๑) แผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ รองรับนโยบายที่แผนปฏิบัติการ ราชอาณาจักรมีความสอดคล้องด้านการสร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศ ในทุกระดับเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ

๒.๒) เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ การพัฒนาศักยภาพการเตรียมพร้อมสำหรับการระดับทรัพยากรที่จำเป็นเพื่อใช้ในกรณีประเทศเผชิญกับภัยคุกคามหรือวิกฤตการณ์ระดับชาติ

๒.๓) ตัวชี้วัด การพัฒนาศักยภาพของกลไก การบริหารจัดการ และความพร้อมของทรัพยากรที่จำเป็น เพื่อใช้สำหรับการระดมทรัพยากรในกรณีประเทศเผชิญกับภัยคุกคามหรือวิกฤตการณ์ระดับชาติร้อยละ ๘๕ ภายในปี ๒๕๗๐

๒.๔) กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ การเสริมสร้างศักยภาพการเตรียมพร้อมเพื่อรองรับภัยคุกคาม และวิกฤตการณ์ระดับชาติ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๑ จัดทำ ทบทวน และปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการในด้านที่มีความจำเป็นเร่งด่วน เพื่อให้เอื้อต่อการบริหารจัดการเมื่อประเทศเผชิญกับปัญหาภัยคุกคาม หรือเข้าสู่ภาวะวิกฤตระดับชาติ

๒.๒.๔ นโยบายรัฐบาล

นโยบายรัฐบาลนางสาวแพทองธาร ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ที่แถลงต่อสภาเมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๗ เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของกระทรวงอุตสาหกรรม ดังนี้

นโยบายเร่งด่วนที่จะดำเนินการทันที

๑. รัฐบาลจะดูแลและส่งเสริมพร้อมกับปกป้องผลประโยชน์ของผู้ประกอบการไทย โดยเฉพาะ SMEs จากการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรมของคู่แข่งทางการค้าต่างชาติโดยเฉพาะผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ และการแก้ไขปัญหาหนี้ของ SMEs เช่น การพักหนี้ การจัดทำ Matching Fund ซึ่งเป็นการลงทุนร่วมกันระหว่าง รัฐบาลและเอกชน เพื่อประคับประคอง ให้กลับมาเป็นกลไกที่แข็งแกร่งในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

๒. รัฐบาลจะยกระดับการทำเกษตรแบบดั้งเดิมให้เป็นเกษตรทันสมัย โดยใช้แนวคิด “ตลาดนำนวัตกรรมเสริม เพิ่มรายได้” นำเทคโนโลยีด้านการเกษตร (Agri-Tech) เช่น เกษตรแม่นยำ (Precision Agriculture) และเทคโนโลยีด้านอาหาร (Food Tech) มาใช้พัฒนาอาชีพด้านการเกษตร ประมง ปศุสัตว์ และอาชีพที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างความมั่นคง ทางอาหาร รวมถึงการคว้าโอกาสในตลาดใหม่ ๆ รวมทั้งอาหารฮาลาล และฟื้นฟูนโยบาย “ครัวไทยสู่ครัวโลก” ซึ่งเป็นจุดเด่นของประเทศไทยเพื่อตอบสนองความต้องการของโลก ด้านความมั่นคงทางอาหาร (Food Security) และเร่งเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรและราคาพืชผลการเกษตร รวมทั้งเพื่อยกระดับรายได้ของเกษตรกร

นโยบายระยะกลางและระยะยาว

๑. พัฒนาภาคการผลิตและการบริการ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันเพื่อวางรากฐานสู่การพัฒนาประเทศในอนาคต โดยปรับโครงสร้างของเศรษฐกิจ (Industry Transformation) และพัฒนาเครื่องยนต์ทางเศรษฐกิจใหม่ ๆ (New Growth Engine) ที่จะปูพื้นฐานให้เศรษฐกิจไทยขยายตัว อย่างแข็งแกร่ง ด้วยการส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว ของความต้องการของผู้บริโภคด้วยการใช้เทคโนโลยี เพื่อเร่งให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากกับดักรายได้ปานกลาง โดยเร็ว และพัฒนาบทบาทให้เป็นผู้เล่นสำคัญทางเศรษฐกิจในเวทีโลก

๑.๑ การสร้างโอกาสต่อยอดจากอุตสาหกรรมเดิม

๑.๑.๑ รัฐบาลจะส่งเสริมการเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรมยานยนต์เครื่องยนต์สันดาป ไปสู่ยานยนต์แห่งอนาคต (HEVs PHEVs BEVs และ FCEVs) โดยเร่งดึงดูดนักลงทุนจากต่างประเทศให้มาตั้งฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าในประเทศอย่างต่อเนื่อง ด้วยแนวทางที่จะเพิ่มสัดส่วนการใช้วัตถุดิบภายในประเทศ (Local Content) และการถ่ายโอนเทคโนโลยีสมัยใหม่ให้แก่ธุรกิจไทย ในขณะที่ยังรักษาการจ้างงานควบคู่กับส่งเสริม การพัฒนาระดับทักษะ และการปรับทักษะของแรงงานไทยในอุตสาหกรรมยานยนต์เครื่องยนต์สันดาป และอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง

๑.๑.๒ รัฐบาลจะส่งเสริมการยกระดับภูมิปัญญาไทยไปสู่วัฒนธรรมสร้างสรรค์ (Creative Culture) เพื่อส่งเสริม Soft Power ของประเทศ สนับสนุนและส่งเสริมการปรับใช้ภูมิปัญญาพื้นบ้าน (Local Wisdom) ซึ่งเป็นศักยภาพของคนไทยและทุนทางวัฒนธรรมของประเทศไทย ทั้งอาหารท้องถิ่นไทย ผ้าไทย มวยไทย ศิลปะการแสดงไทย ดนตรีไทย ผสมผสาน กับศิลปะร่วมสมัย และสุราชุมชน เพื่อยกระดับสินค้า โครงการ OTOP ทั้งด้านมาตรฐาน และดีไซน์ให้ทันสมัย โดดเด่น แตกต่าง และสามารถตอบสนองต่อความต้องการ ของผู้บริโภคทั่วโลก รวมทั้งจะสนับสนุนการสอดแทรกทุนทางวัฒนธรรมในภาพยนตร์ไทยและสื่อทุกรูปแบบ

๑.๒ ส่งเสริมโอกาสในอุตสาหกรรมแห่งอนาคต

๑.๒.๑ รัฐบาลจะส่งเสริมเศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy or Eco-friendly Economy) โดยอาศัยจุดแข็งของที่ตั้งใกล้เส้นศูนย์สูตรเข้าถึงพลังงานแสงอาทิตย์ได้ตลอดทั้งปี สนับสนุน ให้ประเทศไทยเป็นแหล่งผลิตพลังงานสะอาด ทั้งพลังงานแสงอาทิตย์ เช่น การติดตั้ง แผงโซลาร์ เซลล์บนหลังคา และผืนน้ำ พลังงานน้ำ และพลังงานทางเลือกอื่น ๆ รวมทั้งพัฒนา ตลาดซื้อขายไฟฟ้า เสรีและคาร์บอนเครดิต (Carbon Credit) เพื่อความยั่งยืน และการเสริมสร้างความมั่นคงด้านพลังงาน รูปแบบใหม่สำหรับการบริโภค ภายในประเทศและการส่งออกพลังงานสู่ภูมิภาคอาเซียน รวมทั้งการปรับ กระบวนการผลิตของภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรกรรม และภาคธุรกิจบริการ ให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๑.๒.๒ รัฐบาลจะต่อยอดพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล (Digital Economy) จากความเข้มแข็งเดิมในอุตสาหกรรมดิจิทัล เช่น การผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ การผลิตฮาร์ดดิสก์ ให้เป็น อุตสาหกรรมดิจิทัลสมัยใหม่ จะดึงดูดนักลงทุนจากต่างประเทศเพื่อตั้ง Data Center และโรงงานผลิตชิป และซีพียู และผลิต Semiconductor ในประเทศไทย กระตุ้นให้เกิดความต้องการใช้อุปกรณ์ อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ ในประเทศ รัฐบาลนี้จะวางรากฐานให้คนไทยทุกกลุ่มวัยใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการพัฒนาตนเอง เพิ่มประสิทธิภาพ การทำงาน และสร้างสรรค์นวัตกรรม นำประเทศสู่ความล้ำสมัย โดยไม่ละเลยจุดสมดุลของความเป็นเจ้าของอธิปไตย ข้อมูลและการเปิดกว้างของโอกาสสำหรับการพัฒนา

๑.๒.๓ รัฐบาลจะมุ่งเน้นการพัฒนาเศรษฐกิจสุขภาพ (Care and Wellness Economy) และบริการทางการแพทย์ (Medical Hub) โดยอาศัยพื้นฐานจิตวิญญาณ การบริการของ คนไทย ที่ได้รับการยอมรับจากนานาชาติ โดยต่อยอดจากธุรกิจการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและการแพทย์ แผนไทย ที่เป็นจุดแข็งเพื่อรองรับความต้องการด้านสุขภาพที่เพิ่มขึ้น จากการศึกษาเข้าสู่สังคม สูงวัย พร้อมกับส่งเสริมการผลิตและการใช้งานอุปกรณ์ทางการแพทย์ภายในประเทศ สนับสนุนการยกระดับ สมุนไพรและผลิตภัณฑ์ สมุนไพรไทยโดยใช้นวัตกรรม รวมถึงการใช้กัญชาเพื่อการแพทย์ที่สร้างมูลค่า เพิ่มในทางเศรษฐกิจและควบคุม ผลกระทบทางสังคมโดยการตรากฎหมาย ตลอดจนสนับสนุน การนำเทคโนโลยีสุขภาพ (Health Tech) และนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีชีวภาพ (Biotechnology) มายกระดับมาตรฐานสาธารณสุขไทยให้ทัดเทียมมาตรฐาน นานาชาติ เพื่อให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลาง บริการทางการแพทย์ของภูมิภาค

๒. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อขยายโอกาส รัฐบาลจะเดินหน้าลงทุนพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนาดใหญ่ (Mega Projects) อย่างต่อเนื่อง ทั้งทางราง ทางน้ำ ทางถนน และทางอากาศอย่างไร้รอยต่อ ส่งเสริมให้เกิดความปลอดภัยทางถนน ลดต้นทุนระบบโลจิสติกส์ พัฒนา ระบบขนส่งควบคุมอุณหภูมิ (Cold Chain) สร้างรถไฟทางคู่และรถไฟความเร็วสูงควบคู่กับการพัฒนาเมือง ที่สอดคล้องกับความต้องการของพื้นที่ เพื่อให้เกิดการกระจายความเจริญทางเศรษฐกิจ ยกกระดับท่าเรือ เพื่อเพิ่มศักยภาพ ในการเชื่อมต่อการขนส่งสินค้า พัฒนาสนามบินและเส้นทางการบินใหม่ ๆ เช่น สนามบิน ล้านนา สนามบินอันดามัน เพื่อมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางทางการบิน (Aviation Hub) เพิ่มประตูบานใหม่ (Gateway) รองรับความต้องการเดินทางที่เพิ่มขึ้น ขับเคลื่อนโครงการ Landbridge โดยเฉพาะด้าน การลงทุนโดยเอกชน เพื่อให้ประเทศเป็นศูนย์กลางการคมนาคมและขนส่งของภูมิภาค (Logistics Hub)

๓. เร่งส่งเสริมผลักดันให้เกิดการพัฒนาคนไทยทุกช่วงวัยอย่างเต็มกำลัง และ ความสามารถ รัฐบาลจะยกระดับทักษะและพลวัตศักยภาพของคนไทยเพื่อสร้างงาน สร้างรายได้ โดย รัฐบาลจะสนับสนุนการสร้าง Soft Power ของประเทศ ผ่านการส่งเสริม ๑ ครอบครัว ๑ ซอฟต์แวร์ (OFOS) จัดตั้งศูนย์สร้างสรรคการออกแบบและส่งเสริมวัฒนธรรมในพื้นที่ เช่น ศูนย์สร้างสรรคการออกแบบ (TCDC) สำนักงานส่งเสริมวัฒนธรรมสร้างสรรค์ (THACCA) เพื่อยกระดับและพัฒนาความสามารถ

ด้านวัฒนธรรม สร้างสรรค์ของคนไทยให้สร้างมูลค่า เสริมทักษะเดิม (Reskill) เพิ่มทักษะใหม่ (Upskill) ให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี เพื่อให้แรงงานได้รับค่าจ้างที่เหมาะสมกับทักษะที่เพิ่มขึ้น เช่น ทักษะด้านการประยุกต์ใช้ AI รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้ประกอบการทั้งภาครัฐและภาคเอกชนดึงศักยภาพของผู้สูงอายุมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

๔. สร้างความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมควบคู่ไปกับการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

๔.๑ รัฐบาลจะให้ความสำคัญกับการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ อนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ และรักษาสมดุลของระบบนิเวศท้องถิ่น เพื่อให้เป็นรากฐานสำคัญในการดำรงชีวิต และเพิ่มขีดความสามารถของพื้นที่และชุมชนท้องถิ่นในการจัดการสิ่งแวดล้อม และปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รัฐบาลจะสร้างการมีส่วนร่วมในการรับมือกับภัยธรรมชาติ โดยเฉพาะการแก้ปัญหา PM 2.5 และการบริหารจัดการน้ำที่จะต้องได้รับความร่วมมือระหว่างประเทศ นอกจากนี้ รัฐบาลจะจัดการกับปัญหาการลักลอบกำจัดหรือฝังกลบกากอุตสาหกรรม/ของเสียอันตรายด้วยความเข้มงวด และสนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชนในการอนุรักษ์ฟื้นฟูและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งรวมถึงทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทั้งระบบ

๔.๒ รัฐบาลจะยกระดับการบริหารจัดการน้ำ จะจัดหาน้ำสะอาดสำหรับอุปโภคบริโภคให้ประชาชนทุกพื้นที่เข้าถึงได้ และจะเร่งให้น้ำถึงไร่นาด้วยการเพิ่มศักยภาพแหล่งกักเก็บน้ำ และเพิ่มประสิทธิภาพระบบกระจายน้ำควบคู่กับการขยายเขตชลประทาน พร้อมทั้งเพิ่มแหล่งน้ำเพื่อรองรับการเติบโตของภาคอุตสาหกรรม นอกจากนี้ รัฐบาลจะแก้ปัญหา น้ำท่วม น้ำแล้ง ร่วมกับทุกภาคส่วน โดยเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับศักยภาพของกลุ่มน้ำและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ เพื่อสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์ฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรน้ำอย่างยั่งยืน

๔.๓ รัฐบาลจะสานต่อนโยบายความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) เพื่อให้ประเทศไทยเป็นผู้นำของอาเซียนในด้านการลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์สู่ชั้นบรรยากาศ ซึ่งจะช่วยเปิดประตูบานใหญ่สู่การค้าโลกและช่วยสร้างข้อได้เปรียบให้ผู้ผลิตสินค้าและบริการในประเทศ ตลอดจนส่งเสริมให้ไทยเป็นศูนย์กลางด้านการซื้อขายคาร์บอนเครดิต (Carbon Credit) ของอาเซียนผ่านตลาดหลักทรัพย์ไทย

๕. พลิกฟื้นความเชื่อมั่นของทั้งคนไทยและต่างชาติ ด้วยการพัฒนาการเมืองในระบบประชาธิปไตยให้เข้มแข็ง มีเสถียรภาพ มินิธิธรรม และความโปร่งใส

๕.๑ รัฐบาลจะปฏิรูประบบราชการและกองทัพเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ เปลี่ยนผ่านราชการไทยไปสู่ราชการทันสมัยในระบบดิจิทัล (Digital Government) ปรับขนาดให้มีความคล่องตัวเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการใช้งบประมาณและการปฏิบัติราชการ ปรับขนาดและกำลังคนภาครัฐให้สอดคล้องกับภารกิจ เปลี่ยนผ่านรูปแบบการเกณฑ์ทหารไปสู่แบบสมัครใจ เน้นใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง มีคุณธรรม มุ่งมั่นและมีอาชีพ โปร่งใสและตรวจสอบได้ส่งเสริมให้มีการเผยแพร่ข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะของรัฐและต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันทุกรูปแบบ เน้นการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน รวมทั้งให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคประชาชน เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมคิดตัดสินใจในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่นและการดูแลชุมชน

๕.๒ รัฐบาลจะยกระดับการบริการภาครัฐให้ตอบสนองความต้องการของประชาชนมากยิ่งขึ้น ปรับบทบาทภาครัฐเป็นการส่งเสริมสนับสนุน (Enable) การอำนวยความสะดวก

(Facilitate) และการกำกับกฎกติกา (Regulate) เพื่อให้ประชาชน และเอกชนได้รับบริการที่สะดวกรวดเร็ว พร้อมทั้งจะลดกฎหมายและขั้นตอนที่ไม่จำเป็น (Ease of Doing Business) เพื่อไม่ให้ภาครัฐเป็นอุปสรรคของภาคธุรกิจ หรือขัดขวางการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ

๒.๒.๕ นโยบายกระทรวงอุตสาหกรรม

ประเทศไทยได้ก้าวเข้าสู่จุดเปลี่ยนผ่านของทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศที่สำคัญ ซึ่งโครงสร้างทางเศรษฐกิจและการประกอบการอุตสาหกรรมของไทยในรูปแบบเดิมเริ่มแข่งขันได้ยากและกำลังเผชิญกับข้อจำกัดในหลากหลายด้านภาคอุตสาหกรรมจึงเผชิญกับความท้าทายอย่างยิ่งจากแนวโน้มของสถานการณ์ทั้งภายในประเทศและระดับโลก ทั้งที่เกิดจากปัจจัยของการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก ความเปราะบางทางเศรษฐกิจของหลายประเทศจากสัดส่วนหนี้สินต่อ GDP สถานการณ์ปัจจัยการผลิตที่มีต้นทุนสูงขึ้น การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด กฎกติกาทางการค้าใหม่ของโลก เช่น EU-CBAM, US-CBAM และความมุ่งมั่นสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) เป็นต้น ปัญหาด้านต้นทุนทางพลังงานและความมั่นคงทางอาหารของโลก ตลอดจนความขัดแย้งของภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วโลกที่ยังไม่มีทีท่าว่าจะจบลง ในขณะที่ประเทศไทยยังคงเผชิญกับปัญหาเชิงโครงสร้างเดิมของอุตสาหกรรมที่เริ่มแข่งขันได้ยาก เช่น ต้นทุนด้านแรงงาน การก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การพึ่งพาเทคโนโลยีจากต่างชาติ การขาดแคลนทักษะ แรงงานระดับสูง รวมทั้งความเชื่อมั่นและยอมรับต่อการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมของประชาชนในพื้นที่ที่ยังคง เป็นประเด็นสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน ในภาพรวมจากภาพลักษณ์ และข่าวสารเกี่ยวกับผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมจากการประกอบการที่ไม่ดีหรืออุบัติเหตุจากการประกอบการ ที่มีต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ประกอบกับความเหลื่อมล้ำเชิงโครงสร้าง เศรษฐกิจ รวมถึงปัญหาหนี้ครัวเรือน และภาคธุรกิจที่อยู่ในระดับสูง จึงมีความจำเป็นในการปฏิรูปอุตสาหกรรมไปสู่ยุคสมัยใหม่อย่างเข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ ด้วยเหตุนี้ จึงนำมาสู่นโยบายของกระทรวงอุตสาหกรรม “ปฏิรูปอุตสาหกรรม สู่เศรษฐกิจ ยุคใหม่ ทันสมัย สะอาด สะดวก โปร่งใส” ผ่าน “๓ ปฏิรูป ๓ แนวทาง” ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวง อุตสาหกรรม (นายเอกนัฏ พร้อมพันธุ์) กล่าวคือ

“๓ ปฏิรูป”

ปฏิรูป ๑ : จัดการกาก สารพิษ ที่ทำร้ายชีวิตประชาชน ต่อสู้กับปัญหา กากและสารพิษ ที่ทำร้ายชีวิตประชาชน คืบหน้าสะอาด อากาศบริสุทธิ์ให้กับประชาชน โดยดำเนินการปรับ การบริหารจัดการ กากอุตสาหกรรมทั้งระบบ อาทิ แก้ไขกฎหมายเพื่อส่งเสริมให้เกิดความยั่งยืน กำหนด อัตราเปรียบเทียบปรับ ให้สอดคล้องกับต้นทุนที่แท้จริง จัดการกากอุตสาหกรรมอย่างครบวงจร ผลักดัน ให้โรงงานอุตสาหกรรม เข้าประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรม (Industrial Relocation) และใช้ระบบ ดิจิทัลในการกำกับติดตามแผนปฏิบัติการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ของกระทรวงอุตสาหกรรม ๔๘ กาก อุตสาหกรรมทั้งระบบ ตลอดจนการแก้ปัญหาฝุ่น PM ๒.๕ จากการเผาอ้อยในอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย อย่างจริงจังและมีประสิทธิภาพ

ปฏิรูป ๒ : สร้างความเท่าเทียมในการแข่งขันของ SME ไทย เดินหน้า Save (เซฟ) SME ไทยเป็นการเร่งด่วน ทั้งมาตรการเชิงรับปกป้องจากความถาโถมของคลื่นการลงทุนของของ บริษัทข้ามชาติ และการนำเข้าของสินค้าราคาถูกจากต่างประเทศ ที่มาตรการ ภาษีระเบียน และสิทธิประโยชน์ ที่เกี่ยวข้อง ยังไม่ครอบคลุมและสร้างการแข่งขันที่เท่าเทียมกัน ควบคู่กับมาตรการเชิงรุก มุ่งยกระดับขีดความสามารถ ให้แข่งขันได้และทันกับเศรษฐกิจยุคใหม่ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ด้วยกลไกการส่งเสริมของกระทรวงอุตสาหกรรมและหน่วยงานพันธมิตร การริเริ่มนิคมอุตสาหกรรม SME สร้างซัพพลายเชนปฏิรูปอุตสาหกรรม รวมทั้งผลักดันมาตรการ “Made in Thailand” และ “SME GP” ประกอบกับ

ดำเนินการจัดตั้งคณะทำงาน เพื่อเป็น SME War room ภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรม เพื่อให้ขับเคลื่อนกระบวนการยกระดับขีดความสามารถ แก้ไขปัญหา และสร้างความเท่าเทียมในการแข่งขันให้กับ SME ของไทยทั้งระบบ

ปฏิรูป ๓ : สร้างอุตสาหกรรมเศรษฐกิจใหม่ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ปฏิรูปอุตสาหกรรม เพื่อรองรับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจใหม่ มุ่งเป้าพัฒนาอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพหรือมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ ประกอบด้วย อุตสาหกรรมยานยนต์แห่งอนาคต อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ (เซมิคอนดักเตอร์ Data Center และ HDD) อุตสาหกรรมการแปรรูปเกษตรมูลค่าสูง อุตสาหกรรมเครื่องมือแพทย์ อุตสาหกรรมป้องกันประเทศ รวมถึงอุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้า ด้วยการชะลอผลกระทบรักษาเงินบาท เพื่อการเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรม ปรับสิทธิประโยชน์เป็นแบบ Whole Package เพิ่ม “เงื่อนไขการลงทุน” ที่ตอบโจทย์การพัฒนาอุตสาหกรรมไทย เพื่อสร้างโอกาสในการเชื่อมโยงห่วงโซ่การผลิตของธุรกิจ ของไทยกับบริษัทข้ามชาติ และเพิ่มสัดส่วนการผลิตภายในประเทศ หรือ Local Content เพื่อสร้างมูลค่า ทางเศรษฐกิจและวางรากฐานการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศสู่อนาคต

พร้อมกับการขับเคลื่อนและยกระดับการดำเนินงานของกระทรวงอุตสาหกรรม ด้วย “๓ แนวทาง” กล่าวคือ การสร้างความร่วมมือพันธมิตรห่วงโซ่อุตสาหกรรมที่สมบูรณ์แบบ การปรับกฎหมาย และภารกิจเข้าสู่ภาครัฐดิจิทัล รวมถึงการจัดตั้งกองทุนเพื่อการปฏิรูประบบอุตสาหกรรม เพื่อเป็นเครื่องมือ ของกระทรวงอุตสาหกรรมในการปฏิรูปอุตสาหกรรมให้ทันกับเศรษฐกิจยุคใหม่ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อรองรับการปฏิรูปอุตสาหกรรม และมุ่งแก้ไขปัญหาคอขวดอุตสาหกรรมได้รับ การยอมรับและสร้างความเชื่อมั่นแก่ภาคประชาชน ต่อไป

๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง

๒.๓.๑ แผนปฏิบัติการราชการ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ของกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับทบทวนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

๒.๓.๒ แผนปฏิบัติการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. ๒๕๖๔-๒๕๗๐ โดย กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

๒.๓.๓ แผนปฏิบัติการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ โดย สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.)

๒.๓.๔ มาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพของไทย ปี พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๗๐ โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

๒.๓.๕ แผนปฏิบัติการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศปี พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๓ สาขากระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์รวมถึงน้ำเสียอุตสาหกรรม โดย กรมโรงงานอุตสาหกรรม

๒.๓.๖ แผนขับเคลื่อนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๘๐ (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ ๑) Sustainable Consumption and Production Roadmap ๒๐๑๗ – ๒๐๓๗ (Revised Version ๑) โดย สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๓.๗ แผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) โดยสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ

ส่วนที่ ๓ ความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) แห่งสหประชาชาติ

(๑) เป้าหมายที่ (Goal)

- เป้าหมายที่ ๙ สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม
- เป้าหมายที่ ๑๒ สร้างหลักประกันให้มีแบบแผนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

(๒) เป้าหมายย่อย (Target)

- ๙.๔ ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานและปรับปรุงอุตสาหกรรมเพื่อให้เกิดความยั่งยืน โดยเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรและการใช้เทคโนโลยีและกระบวนการทางอุตสาหกรรมที่สะอาดและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น โดยทุกประเทศดำเนินการตามขีดความสามารถของแต่ละประเทศ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

กรมโรงงานอุตสาหกรรม มุ่งเน้นส่งเสริมการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันธุรกิจอุตสาหกรรม ด้วยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการผลิต ลดการใช้ทรัพยากร ลดต้นทุนให้กับภาคอุตสาหกรรม และสามารถเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ พร้อมทั้งกำกับดูแลและส่งเสริมธุรกิจอุตสาหกรรมด้วยแนวคิดเศรษฐกิจสีเขียว

- ๑๒.๔ บรรลุเรื่องการจัดการสารเคมีและของเสียทุกชนิดตลอดวงจรชีวิตด้วยวิธีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ตามกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศที่ตกลงกัน และลดการปล่อย สารเคมีและของเสียสู่อากาศ น้ำ และดินอย่างมีนัยสำคัญ เพื่อจะลดผลกระทบทางลบต่อสุขภาพของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมให้มากที่สุด

กรมโรงงานอุตสาหกรรม มีการจัดการสารเคมี ของเสียอันตรายและกากอุตสาหกรรมให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล โดยให้ความสำคัญกับการจัดการสารเคมี การป้องกันและการลดมลพิษจากขยะในภาคอุตสาหกรรมและของเสียอันตรายจากแหล่งกำเนิด การบริหารจัดการควบคุมมลพิษจากการบำบัด กำจัด และของเสียอันตราย โดยปรับปรุงฟื้นฟูสถานที่กำจัดขยะให้มีการดำเนินการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

ส่วนที่ ๔ สารสำคัญแผนปฏิบัติการ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับทบทวนประจำปีงบประมาณพ.ศ. ๒๕๖๘ ของกรมโรงงานอุตสาหกรรม

๔.๑ ภาพรวม

๔.๑.๑ วิสัยทัศน์

“ธุรกิจอุตสาหกรรมเติบโตและอยู่ร่วมกับสังคมอย่างยั่งยืนด้วยแนวคิดเศรษฐกิจสีเขียว”

๔.๑.๒ พันธกิจ

๑. บริหารจัดการ การกำกับดูแลธุรกิจอุตสาหกรรมให้มีการประกอบการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีความปลอดภัย ตามกรอบกฎหมายและข้อตกลงระหว่างประเทศ
๒. ส่งเสริม สนับสนุนธุรกิจอุตสาหกรรมให้มีการประกอบกิจการด้านการบริหารจัดการ การผลิต การแปลงเครื่องจักรเป็นทุน การจัดการพลังงาน การจัดการมลพิษและวัตถุอันตราย ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมและสังคมอย่างยั่งยืน
๓. พัฒนาสมรรถนะองค์กรและบุคลากร

๔.๑.๓ เป้าหมายและตัวชี้วัดรวม

๑) เป้าหมาย

สถานประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมาย/มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง ดำเนินธุรกิจที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีความปลอดภัย มีศักยภาพในการแข่งขัน และอยู่ร่วมกับสังคมและชุมชนอย่างยั่งยืน

๒) ตัวชี้วัด

๑. ค่ามลพิษจากภาคอุตสาหกรรมที่ปล่อยออกสู่สิ่งแวดล้อมเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด
๒. ปริมาณการลดการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากมาตรการทางอุตสาหกรรม (IPPU)
๓. มูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจจากการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้

๔.๒ แผนปฏิบัติการ

๔.๒.๑ แผนปฏิบัติการ เรื่อง กำกับดูแลและส่งเสริมธุรกิจอุตสาหกรรมด้วยแนวคิดเศรษฐกิจสีเขียว

๑) เป้าหมาย

๑. ธุรกิจอุตสาหกรรมได้รับการกำกับ ดูแลการประกอบการด้านสิ่งแวดล้อม ตรวจวัดมลพิษ และความปลอดภัย
๒. ธุรกิจอุตสาหกรรมมีการประกอบกิจการตามแนวคิดเศรษฐกิจสีเขียว
๓. ขาดเสียและมลพิษจากภาคอุตสาหกรรมได้รับการจัดการและนำกลับมาใช้ประโยชน์อย่างถูกต้อง
๔. สารเคมี และวัตถุอันตรายได้รับการจัดการถูกต้อง

๒) ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ข้อมูล ปีฐาน	ค่าเป้าหมายตัวชี้วัดปีงบประมาณ พ.ศ.					หน่วยงาน
			๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
๑. จำนวนสถานประกอบการ ที่เข้าสู่ระบบอุตสาหกรรมสีเขียว อย่างยั่งยืน	ราย	-	ตัวชี้วัดใหม่ ในปี ๒๕๖๙	ตัวชี้วัดใหม่ ในปี ๒๕๖๙	ตัวชี้วัดใหม่ ในปี ๒๕๖๙	๔,๕๐๐	๖,๕๐๐	กทส. กอน. กร.๑-๒
๒. ปริมาณกากอุตสาหกรรม ที่เป็นของเสียอันตรายได้รับการ จัดการ	ล้านตัน ต่อปี		๑.๓	๑.๔	๑.๔	๑.๔	๑.๔	กกอ.
๓. ร้อยละของปริมาณกาก อุตสาหกรรมที่เป็นของเสีย อันตรายได้รับการจัดการ และนำกลับมาใช้ประโยชน์	ร้อยละ	-	๗๖	๗๘	๗๙	๘๐	๘๐	กกอ.
๔. ร้อยละของจำนวนสถาน ประกอบการที่ได้รับการพัฒนา สามารถลดต้นทุน ลดของเสีย หรือลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ตามแนวคิด BCG ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๑๐	ร้อยละ	-	๗๐	๗๐	๗๐	-	-	กทส. กปภ.
๕. โรงงานที่เข้าร่วมโครงการ สามารถประหยัดพลังงานได้ ไม่น้อยกว่า	KTOE		๓	๓	๑.๕	-	-	กปภ.
๖. ข้อมูลสิ่งปฏิภูลหรือวัสดุที่ ไม่ใช้แล้วในอุตสาหกรรม เป้าหมาย	ประ เภ ท อุตสาหกรรม	-	๓	๓	๓	-	-	กกอ.
๗. ร้อยละของสถานประกอบการ เป้าหมายที่ดำเนินการจัดทำ กิจกรรมด้านความรับผิดชอบต่อ สังคมในพื้นที่เป้าหมายผ่านเกณฑ์ ที่กำหนด	ร้อยละ	-	ตัวชี้วัดใหม่ ในปี ๒๕๖๙	ตัวชี้วัดใหม่ ในปี ๒๕๖๙	๘๐	๘๐	๘๐	กอน.
๘. มาตรการลดการปล่อยก๊าซ เรือนกระจกทั้งทางตรงและ ทางอ้อมของอุตสาหกรรม เป้าหมาย	คู่มือ	-	ตัวชี้วัดใหม่ ในปี ๒๕๖๙	ตัวชี้วัดใหม่ ในปี ๒๕๖๙	-	๑	๑	กวอ.
๙. จำนวนโรงงานที่เข้าร่วม ทั้งหมดสามารถลดการใช้น้ำ ภาพรวม ไม่น้อยกว่า	ร้อยละ	-	-	-	๑๐	-	-	กปภ.

หมายเหตุ ค่าเป้าหมายอ้างอิงตาม พ.ร.บ. งบประมาณ ปี ๒๕๖๙ (ข่าวคาดแดง)

๓) แนวทางการพัฒนา

๑. ยกกระดับขีดความสามารถในการกำกับดูแลและเฝ้าระวังและตรวจวัดค่ามลพิษด้านสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยจากโรงงานอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืนด้วยกลไกการมีส่วนร่วมของสังคมและชุมชน
๒. ส่งเสริมสถานประกอบการเข้าสู่ระบบอุตสาหกรรมสีเขียว
๓. เพิ่มศักยภาพการใช้พลังงานในธุรกิจอุตสาหกรรม การส่งเสริมพลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกของโรงงาน
๔. เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการของเสียและมลพิษจากภาคอุตสาหกรรมอย่างถูกต้องและส่งเสริมการนำกลับมาใช้ประโยชน์แบบครบวงจร
๕. เสริมสร้างระบบบริหารจัดการสารเคมีและวัตถุอันตรายให้มีประสิทธิภาพ
๖. ส่งเสริมจัดการด้านความปลอดภัยของธุรกิจอุตสาหกรรม

๔) แผนงาน/โครงการ

๑. โครงการพัฒนาและส่งเสริมการลดก๊าซเรือนกระจกภาคอุตสาหกรรม
๒. โครงการบริหารจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมและลดมลพิษภาคอุตสาหกรรม

๔.๒.๒ แผนปฏิบัติการ เรื่อง ยกกระดับขีดความสามารถทางการแข่งขันธุรกิจอุตสาหกรรมด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

๑) เป้าหมาย

๑. ธุรกิจอุตสาหกรรมมีแนวทาง หลักการบริหารจัดการการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพ และเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน
๒. ธุรกิจอุตสาหกรรมเข้าถึงแหล่งเงินทุนเพิ่มมากขึ้น
๓. กฎหมาย กฎ หรือระเบียบได้รับการแก้ไขเพื่อลดปัญหา อุปสรรค หรือสนับสนุนการประกอบการอุตสาหกรรม

๒) ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ข้อมูลปีฐาน	ค่าเป้าหมายตัวชี้วัดปีงบประมาณ พ.ศ.					หน่วยงาน
			๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
๑. มูลค่าการลงทุนของโรงงานอุตสาหกรรม	ร้อยละ	-	๕	๕	๕	-	-	กร.๑-๒ ศส.
๒. มูลค่าการลงทุนของโรงงานในอุตสาหกรรมเป้าหมาย(S-curve)	ร้อยละ	-	๕	๕	๕	-	-	กร.๑-๒ ศส.
๓. พื้นที่อุตสาหกรรมที่มีศักยภาพรองรับการลงทุนภาคอุตสาหกรรม	จังหวัด	-	๕	๕	๓	๖	๖	กทพ.
๔. โรงงานที่เข้าร่วมโครงการสามารถเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ (อุตสาหกรรมเป้าหมาย)	ร้อยละ	-	๑๐	๑๐	๑๐	-	-	กทพ.
๕. สถานประกอบการเอสเอ็มอีที่ได้รับการปรับเปลี่ยนเครื่องจักรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต	เครื่อง	-	๑,๓๐๐	๑,๓๐๐	๑,๓๐๐	๓,๓๐๐	๓,๓๐๐	สจก.

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ข้อมูล ปีฐาน	ค่าเป้าหมายตัวชี้วัดปีงบประมาณ พ.ศ.					หน่วยงาน
			๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
๖. สถานประกอบการเอสเอ็มอี ที่เข้าร่วมโครงการได้รับการปรับปรุง หรือเปลี่ยนเครื่องจักรให้มี ประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น	ร้อยละ	-	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	สจก.
๗. มาตรฐานงานกำกับและส่งเสริม ยกระดับสถานประกอบการธุรกิจ อุตสาหกรรมให้มีศักยภาพสูงขึ้น ไม่น้อยกว่า	มาตรฐาน /คู่มือ	-	๒	๒	๒	๒	๒	กมร.
๘. สถานประกอบการได้รับการกำกับ ดูแลตามกฎหมาย	ราย	-	๘,๐๐๐	๘,๐๐๐	๘,๐๐๐	๘,๐๐๐	๘,๐๐๐	กร.๑-๒ ททพ. กวอ. กกอ. สจก. กวก. และ ศวภ. ๕ ศูนย์
๙. ถ่ายทอดเทคโนโลยีหรือนวัตกรรม ให้กับสถานประกอบการ การธุรกิจอุตสาหกรรม	ราย	-	๔๐๐	๔๐๐	๔๐๐	๔๐๐	๔๐๐	ทุก หน่วยงาน
๑๐. ข้อร้องเรียนเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม และความปลอดภัยได้รับการจัดการ ภายในระยะเวลาที่กำหนด	ร้อยละ	-	-	-	๙๘	๙๘	๙๘	ทุก หน่วยงาน
๑๐. ข้อร้องเรียนเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม และความปลอดภัยลดลง	ร้อยละ	-	๕	๕	๕	-	-	ทุก หน่วยงาน
๑๑. พื้นที่ที่ได้รับการพัฒนา และยกระดับสู่การเป็นเมือง อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (เป้าหมาย สะสม)	พื้นที่	-	๕๓	๕๔	๕๔	-	-	กอน.
๑๒. แนวทาง/มาตรการป้องกันและ ตรวจสอบความปลอดภัยสารเคมี	เรื่อง	-	-	-	๒	-	-	กปภ.
๑๓. สิ่งปฏิภูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว หรือของเสียเคมีวัตถุที่ตกค้างในพื้นที่ เป้าหมายไปกำจัด/บำบัดอย่างถูกต้อง ตามหลักวิชาการ	พื้นที่	-	-	-	-	๑	๑	กกอ.

๓) แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถด้านการผลิต
ผลิตภาพของธุรกิจอุตสาหกรรม และเพิ่มศักยภาพการใช้พลังงานในธุรกิจอุตสาหกรรม การส่งเสริมพลังงาน
ทดแทนและพลังงานทางเลือกของโรงงาน
๒. ยกระดับขีดความสามารถผู้ประกอบการยุคใหม่ (SMEs)
๓. ส่งเสริมสนับสนุนอุตสาหกรรมเป้าหมายที่มีศักยภาพ
๔. เพิ่มความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนจากการใช้ประโยชน์เครื่องจักรและ
สินทรัพย์
๕. ส่งเสริมพื้นที่อุตสาหกรรมเพื่อการเติบโตทางเศรษฐกิจอุตสาหกรรมอย่างสมดุล
และยั่งยืนในพื้นที่

๔) แผนงาน/โครงการ

๑. โครงการเพิ่มประสิทธิภาพ/ผลิตภาพ
๒. โครงการยกระดับสถานประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมให้มีศักยภาพในการแข่งขัน
๓. โครงการพัฒนาระบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ

๔.๒.๓ แผนปฏิบัติราชการ เรื่องยกระดับขีดความสามารถขององค์กร

๑) เป้าหมาย

๑. อำนวยความสะดวกในการให้บริการแก่ผู้รับบริการ
๒. มีการปฏิบัติราชการที่สร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน โปร่งใส และตรวจสอบได้
๓. องค์กรและบุคลากรมีศักยภาพ
๔. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับการถ่ายโอนสามารถปฏิบัติภารกิจ
ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานได้อย่างถูกต้อง

๒) ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	หน่วย นับ	ข้อมูล ปีฐาน	ค่าเป้าหมายตัวชี้วัดปีงบประมาณ พ.ศ.					หน่วยงาน
			๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
๑. ระบบการอนุญาตและการ กำกับดูแลได้รับการพัฒนาเพื่อ สนับสนุนการให้บริการภาครัฐ	ระบบ	-	๒	๒	๒	๓	๓	ศส.
๒. ระบบการปฏิบัติงานได้รับการ พัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพด้วย เทคโนโลยีสารสนเทศ	ระบบ	-	-	-	-	๔	๔	ศส.
๓. ระบบรักษาความปลอดภัย เครือข่ายและเทคโนโลยี สารสนเทศ	ระบบ	-	-	-	๑	-	-	ศส.
๔. กระบวนการทำงานที่มีการนำ เทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ (Digitalization)	จำนวน	-	๒	๒	๒	๒	๒	ศส.

ตัวชี้วัด	หน่วย นับ	ข้อมูล ปีฐาน	ค่าเป้าหมายตัวชี้วัดปีงบประมาณ พ.ศ.					หน่วยงาน
			๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
๕. จำนวนชุดข้อมูลที่น่าใช้ระบบจัดเก็บข้อมูลกลาง (Data Lake) เพื่อการบูรณาการข้อมูลรวมกันระหว่างหน่วยงานภายในสังกัดอก.	ชุดข้อมูล	-	๑	๑	๑	-	-	ศส.
๖. จำนวนรางวัลด้านการเป็นต้นแบบที่ดีที่ได้รับจากภายนอก	รางวัล	-	๒	๒	-	-	-	ทุก หน่วยงาน
๗. ร้อยละของหน่วยงานกระทรวงอุตสาหกรรมมีผล การประเมินคุณธรรมและ ความโปร่งใสในการดำเนินงาน ของหน่วยงานภาครัฐ (ITA)	ร้อยละ	-	๘๕	๘๕	๘๕	๘๕	๘๕	ศบพ.
๘. ร้อยละความสำเร็จใน การดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการ พัฒนาบุคลากรประจำปี งบประมาณ	ร้อยละ	-	๘๕	๘๕	๘๕	๘๕	๘๕	ศบพ.
๙. ร้อยละของความพึงพอใจ ของผู้รับบริการต่อการให้บริการ	ร้อยละ	-	๘๕	๘๕	๘๕	๘๕	๘๕	สส.

๓) แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาการบริการและการปฏิบัติงานด้วยการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ร่วมกับการจัดการข้อมูลและสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจ
๒. ส่งเสริมกลไกการมีส่วนร่วมของกลไกภาคประชาชน สร้างความโปร่งใสและตรวจสอบได้ในการปฏิบัติราชการ
๓. ยกระดับขีดความสามารถของบุคลากรให้มีศักยภาพตอบสนองความต้องการในการปฏิบัติงาน รองรับความเปลี่ยนแปลง
๔. พัฒนาระบบบริหารจัดการให้มีความยืดหยุ่น คล่องตัว กระชับ และมีความทันสมัย
๕. ทบทวน ปรับปรุง และบังคับใช้กฎหมายให้สอดคล้องกับบริบทความเปลี่ยนแปลง
๖. ถ่ายโอนภารกิจให้ท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการกำกับดูแลโรงงาน และพัฒนาระบบในการตรวจสอบการดำเนินการของท้องถิ่นให้เป็นไปอย่างถูกต้องและมีมาตรฐาน

๔) แผนงาน/โครงการ

๑. แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาบริการประชาชนและการพัฒนาประสิทธิภาพภาครัฐ
๒. แผนงานบูรณาการรัฐบาลดิจิทัล

๔.๓ ประมาณการวงเงินงบประมาณ พ.ศ. (๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ฉบับทบทวนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ของกรมโรงงานอุตสาหกรรม

๔.๓.๑ ประมาณการวงเงินงบประมาณทั้งหมด*๑,๙๖๙.๙๗๘๕..... ล้านบาท

แหล่งเงิน*				
เงินงบประมาณแผ่นดิน	เงินรายได้ของหน่วยงาน	เงินกู้		อื่น ๆ
		ในประเทศ	ต่างประเทศ	
๑,๕๓๕.๘๕๐๒	-	-	-	

๔.๓.๒ ประมาณการวงเงินงบประมาณตามแผนปฏิบัติการ

๑) เรื่อง กำกับดูแลและส่งเสริมธุรกิจอุตสาหกรรม ด้วยแนวคิดเศรษฐกิจสีเขียว

	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	วงเงินรวม
เงินงบประมาณแผ่นดิน	๘๕.๘๒๘๐	๔๐.๔๒๙๐	๑๓๑.๘๕๓๖	๑๗๑.๒๗๓๒	๒๐๐.๐๐๐๐	๖๒๙.๓๘๓๘
เงินรายได้ของหน่วยงาน	-	-	-	-	-	-
เงินกู้ในประเทศ	-	-	-	-	-	-
เงินกู้ต่างประเทศ	-	-	-	-	-	-
อื่น ๆ	-	-	-	-	-	-

๒) เรื่อง ยกระดับขีดความสามารถทางการแข่งขันธุรกิจอุตสาหกรรมด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	วงเงินรวม
เงินงบประมาณแผ่นดิน	๑๓๔.๖ ๑ ๙ ๒	๑๖๖.๓๘๖๗	๑๔๒.๙๗๐๗	๒๑๘.๓๖๘๐	๒๒๐.๐๐๐๐	๘๘๒.๓๔๔๖
เงินรายได้ของหน่วยงาน	-	-	-	-	-	-
เงินกู้ในประเทศ	-	-	-	-	-	-
เงินกู้ต่างประเทศ	-	-	-	-	-	-
อื่น ๆ	-	-	-	-	-	-

๓) เรื่อง ยกระดับขีดความสามารถขององค์กร

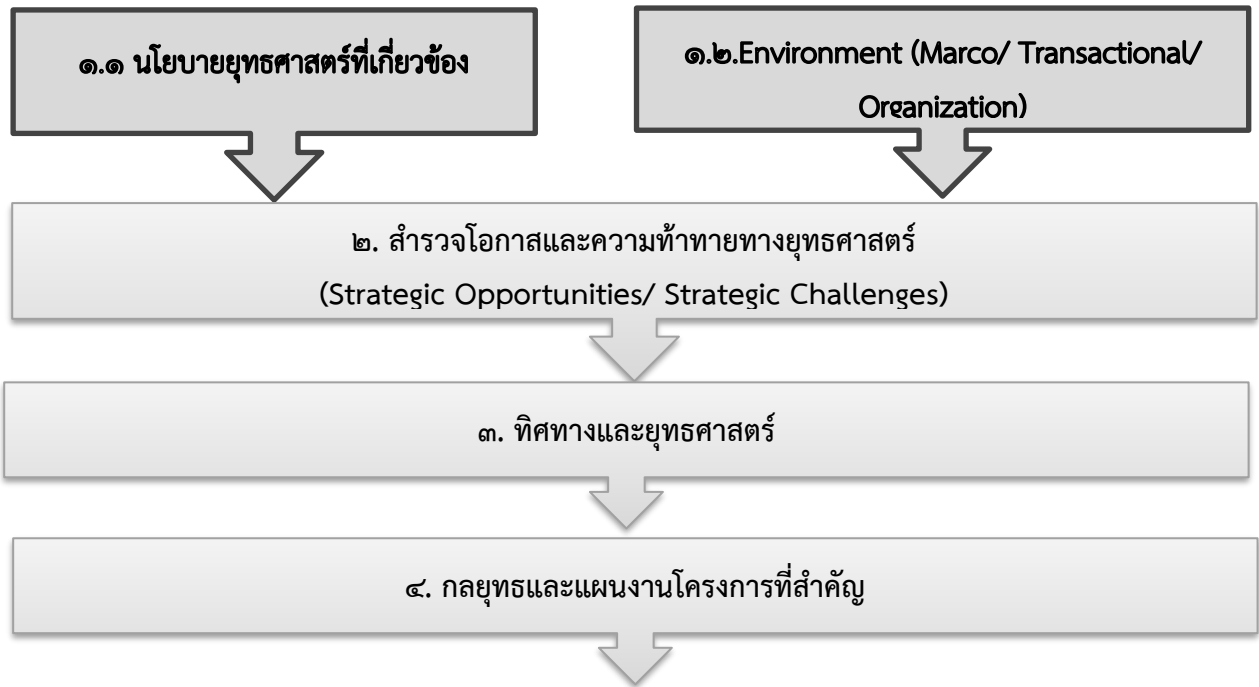
	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	วงเงินรวม
เงินงบประมาณแผ่นดิน	๒๐.๘๖๘๑	๓๕.๒๗๒๒	๗๗.๐๒๓๐	๑๗๕.๐๘๖๘๐	๑๕๐.๐๐๐๐	๔๕๘.๒๕๐๑
เงินรายได้ของหน่วยงาน	-	-	-	-	-	-
เงินกู้ในประเทศ	-	-	-	-	-	-
เงินกู้ต่างประเทศ	-	-	-	-	-	-
อื่น ๆ	-	-	-	-	-	-

ภาคผนวก ก.

วิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้อง

๑. กรอบแนวคิดในการจัดทำแผนปฏิบัติราชการ

กรอบแนวคิดในการจัดทำแผนปฏิบัติราชการ เพื่อให้การจัดทำแผนปฏิบัติราชการของกรมโรงงานอุตสาหกรรมมีความเหมาะสมสอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงสภาพแวดล้อมทางยุทธศาสตร์ที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานขององค์กร กรมโรงงานอุตสาหกรรม ได้กำหนดกรอบแนวคิดในการจัดทำแผนปฏิบัติราชการ ดังนี้

1. การวิเคราะห์นโยบายยุทธศาสตร์ และสภาพแวดล้อมทางยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง เพื่อทำการสำรวจนโยบายและยุทธศาสตร์ที่กรมโรงงานอุตสาหกรรมมีความเกี่ยวข้องในการเป็นกลไกขับเคลื่อนและผลักดันนโยบายและยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงสำรวจสภาพแวดล้อมทางยุทธศาสตร์ ทั้งในด้านสถานการณ์ความเปลี่ยนแปลงทั่วไป สภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับองค์กร รวมถึงสภาพแวดล้อมภายในองค์กร

2. การสำรวจโอกาสและความท้าทายทางยุทธศาสตร์ (Strategic Opportunities / Strategic Challenges) เพื่อสำรวจปัจจัยโอกาสทางยุทธศาสตร์ขององค์กร ที่สามารถนำไปให้เกิดประโยชน์สูงสุด รวมถึงหลีกเลี่ยงหรือกำจัดผลกระทบของความท้าทายที่อาจจะมีผลต่อการทำงานขององค์กร

3. การกำหนดทิศทางและยุทธศาสตร์ เพื่อเป็นการกำหนดเป้าหมายการดำเนินงานที่องค์กรต้องการบรรลุในอนาคตภายในกรอบระยะเวลาที่กำหนด รวมถึงกำหนดวิธีการเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายดังกล่าว

4. การกำหนดกลยุทธ์และแผนงานโครงการที่สำคัญ เพื่อเป็นการกำหนดรายละเอียดแนวปฏิบัติที่เป็นกรอบการดำเนินงานไปสู่การบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

2. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทางยุทธศาสตร์

2.1 สถานการณ์ด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

ในปี 2568 คาดการณ์ว่าเศรษฐกิจไทยจะขยายตัว 1.3 – 2.3% โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากการเพิ่มขึ้นของรายจ่ายลงทุนภาครัฐ รวมทั้งการขยายตัวอย่างต่อเนื่องของการบริโภคภาคเอกชน และการฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องของภาคการท่องเที่ยว และบริการที่เกี่ยวข้อง อย่างไรก็ตาม การขยายตัวของเศรษฐกิจไทยปี 2568 ยังมีข้อจำกัดจากภาวะหนี้สินครัวเรือน และภาคธุรกิจที่อยู่ในระดับสูง และมีแนวโน้มชะลอตัวลงในช่วงครึ่งหลังของปี 2568 ตามแนวโน้มการชะลอตัวของเศรษฐกิจ และปริมาณการค้าโลก และผลกระทบจากการดำเนินมาตรการทางการค้าของสหรัฐฯ รวมทั้งความเสี่ยงจากความผันผวนของผลผลิตและระดับราคาสินค้าในภาคเกษตร

องค์ประกอบของการขยายตัวทางเศรษฐกิจ มีดังนี้

1) การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค ประกอบด้วย (1) การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 3.3 ต่อเนื่องจากร้อยละ 4.4 ในปี 2567 และเป็นการปรับเพิ่มจากการประมาณการครั้งก่อนที่ร้อยละ 3.0 โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากตลาดแรงงานที่อยู่ในเกณฑ์ดี และอัตราเงินเฟ้อที่ยังอยู่ในระดับต่ำ ขณะที่ (2) การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคภาครัฐบาลคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 1.3 ชะลอลงจากร้อยละ 2.5 ในปี 2567 และลดลงจากร้อยละ 2.1 ในการประมาณการครั้งก่อน เนื่องจากการปรับสมมติฐานที่เปลี่ยนกรอบ การเบิกจ่ายภายใต้กรอบงบประมาณประจำปี 2568 ในส่วนของงบกลาง รายการค่าใช้จ่ายในการกระตุ้น เศรษฐกิจและสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจ ไปใช้สำหรับการดำเนินโครงการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล รวมถึงการปรับลดกรอบวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2569

2) การลงทุนรวม คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 3.6 เทียบกับร้อยละ 0.0 ในปี 2567 โดย (1) การลงทุนภาคเอกชน คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 3.2 ฟื้นตัวจากการลดลงร้อยละ 1.6 และเป็นการปรับเพิ่มจากประมาณการครั้งก่อนที่ร้อยละ 2.8 สอดคล้องกับการฟื้นตัวของการส่งออกสินค้าและการขยายตัวต่อเนื่องของปริมาณการนำเข้าสินค้าทุน โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากแนวโน้มการขอรับการส่งเสริมการลงทุนในช่วงปี 2567 ที่เพิ่มขึ้นสูงสุดเป็นประวัติการณ์ ขณะที่ (2) การลงทุนภาครัฐ คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 4.7 ต่อเนื่องจากร้อยละ 4.8 ในปี 2567 และเป็นการปรับลดลงจากร้อยละ 6.5 ในการประมาณการครั้งก่อน เนื่องจากการปรับสมมติฐานที่เปลี่ยนกรอบการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปี ในส่วนของงบกลาง รายการค่าใช้จ่ายในการกระตุ้น เศรษฐกิจและสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจ ไปใช้สำหรับการดำเนินโครงการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล

3) มูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปเงินดอลลาร์ สหรัฐ. คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 3.5 ต่อเนื่องจากร้อยละ 5.8 ในปี 2567 ตามแนวโน้มการขยายตัวอย่างต่อเนื่องของปริมาณการค้าโลกและการฟื้นตัวของภาคการส่งออกสินค้าในช่วงครึ่งหลังของปี 2567 ขณะที่ราคาส่งออกคาดว่าจะเพิ่มขึ้นในช่วงร้อยละ 0.0 - 1.0 ปรับเพิ่มขึ้นจากร้อยละ (-0.2) - 0.8 ชะลอลงจากร้อยละ 1.4 ในปี 2567 เมื่อรวมกับการส่งออกบริการที่มี แนวโน้มขยายตัวต่อเนื่องตามการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยว ส่งผลให้ปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการในปี 2568 มีแนวโน้มที่จะขยายตัวร้อยละ 5.3 เทียบกับร้อยละ 7.8 ในปีก่อนหน้า และปรับเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 4.2 ในการประมาณการครั้งก่อน

4) **มูลค่าการนำเข้าสินค้าในรูปแบบเงินดอลลาร์ สรอ.** คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 4.0 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 6.3 ในปี 2567 สอดคล้องกับแนวโน้มการขยายตัวของการลงทุนและการส่งออกสินค้า ในขณะที่ราคานำเข้าคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 0.0 - 1.0 ชะลอลงจากร้อยละ 1.0 ในปี 2567 และปรับเพิ่มขึ้นจากร้อยละ (- 0.2) - 0.8 ในการประมาณการครั้งก่อน เมื่อรวมกับการนำเข้าบริการคาดว่าจะปริมาณการนำเข้าสินค้าและ บริการในปี 2568 จะขยายตัวร้อยละ 3.5 เทียบกับร้อยละ 6.3 ในปี 2567 และปรับลดลงจากร้อยละ 3.2 ในการ ประมาณการครั้งก่อน

5) **ดุลการค้า** คาดว่าจะเกินดุล 1.87 หมื่นล้านดอลลาร์ สรอ. เทียบกับการเกินดุล 1.93 หมื่นล้านดอลลาร์ สรอ. ในปี 2567 เมื่อรวมกับดุลบริการคาดว่าจะเกินดุลบัญชีเดินสะพัดในปี 2568 จะเกินดุล 1.40 หมื่นล้านดอลลาร์ สรอ. หรือคิดเป็นการเกินดุลร้อยละ 2.5 ของ GDP เทียบกับการเกินดุล 1.23 พันล้านดอลลาร์ สรอ. หรือร้อยละ 2.3 ของ GDP ในปี 2567

ที่มา : ภาวะเศรษฐกิจไทยไตรมาสแรกของปี 2568 และแนวโน้มปี 2568, สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

<https://mof.go.th/wp-content/uploads/2025/05>

2.2 สถานการณ์ด้านสิ่งแวดล้อม

สถานการณ์สิ่งแวดล้อมของประเทศไทยในปัจจุบัน โดยเฉพาะด้านน้ำ อากาศ และกากและวัสดุอันตราย ยังคงเป็นประเด็นที่ต้องเฝ้าระวังและเร่งดำเนินการแก้ไขอย่างต่อเนื่อง มีทั้งส่วนที่สถานการณ์ดีขึ้น คงที่ และส่วนที่ยังคงน่าเป็นห่วง ดังนี้:

น้ำผิวดิน เป็นแรงขับเคลื่อนที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพน้ำผิวดิน ได้แก่ การเติบโตและขยายตัวทางเศรษฐกิจ การเติบโตของสังคมเมือง การขยายตัวของภาคการท่องเที่ยวและภาคบริการ ส่งผลให้ความต้องการใช้น้ำในปริมาณที่เพิ่มขึ้นทำให้เกิดปริมาณน้ำเสียเพิ่มขึ้นด้วย การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (ส่งผลให้เกิดน้ำท่วม ภัยแล้ง) การขยายตัวของภาคอุตสาหกรรม โดยเฉพาะอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม และภาคเกษตรทำให้ปริมาณน้ำเสียที่ปล่อยลงสู่แหล่งน้ำผิวดินเพิ่มขึ้น การใช้ยาปฏิชีวนะในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การเลี้ยงสัตว์ หากมีการปนเปื้อนลงสู่แหล่งน้ำผิวดินจะส่งต่อคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน ความต้องการแหล่งน้ำผิวดินในการผลิตน้ำประปา ส่งผลต่อการเพิ่มขึ้นของแรงกดดันต่าง ๆ เช่น ปริมาณน้ำเสียที่เพิ่มขึ้นจากแหล่งกำเนิดประเภทชุมชน อุตสาหกรรม และเกษตรกรรม ปี 2567 กรมควบคุมมลพิษได้ดำเนินการติดตามตรวจสอบคุณภาพแหล่งน้ำผิวดินทั่วประเทศจำนวน 61 แหล่งน้ำสายหลัก และ 9 แหล่งน้ำนิ่ง จากการประเมินโดยใช้ดัชนีคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน (Water Quality Index : WQI) พบว่าแหล่งน้ำที่มีคุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์ดี ร้อยละ 50 (35 แหล่งน้ำ) อยู่ในเกณฑ์พอใช้ร้อยละ 30 (21 แหล่งน้ำ) และเกณฑ์เสื่อมโทรมร้อยละ 20 (14 แหล่งน้ำ) โดยแหล่งน้ำผิวดินที่มีคุณภาพดีที่สุด 5 ลำดับแรก ได้แก่ 1) แม่น้ำตาปัดอนบน 2) แม่น้ำแควน้อยและหนองหาร 3) แม่น้ำแควใหญ่และแม่น้ำสงคราม 4) แม่น้ำพอง และ 5) แม่น้ำหลังสวนอนบน

น้ำทะเลชายฝั่ง ปี 2567 จากการตรวจสอบคุณภาพน้ำทะเลทั่วประเทศ รวมจำนวน 535 จุด และผลการประเมินดัชนีคุณภาพน้ำทะเลจำนวน 450 จุด พบว่าคุณภาพน้ำทะเลที่ระยะ 10 เมตร 100 เมตร และ 500 เมตร อยู่ในเกณฑ์ดีมาก ร้อยละ 4 (19 จุด) อยู่ในเกณฑ์ดี ร้อยละ 60 (268 จุด) เกณฑ์พอใช้ ร้อยละ 33 (147 จุด) เกณฑ์เสื่อมโทรม ร้อยละ 2 (11 จุด) และเกณฑ์เสื่อมโทรมมาก ร้อยละ 1 (5 จุด) โดยแหล่งน้ำทะเลที่มีคุณภาพน้ำทะเลระยะ 500 เมตร ดีที่สุด 5 ลำดับแรก ได้แก่ 1) หาดชลาสัย จังหวัดปัตตานี 2) หาดแม่แมะ จังหวัดปัตตานี 3) เกาะราชาใหญ่ จังหวัดภูเก็ต 4) ปากน้ำเทพา จังหวัดสงขลา และ 5) ปากน้ำนาทับ จังหวัดสงขลา

น้ำบาดาล พบว่า คุณภาพน้ำบาดาลอยู่ในเกณฑ์กำหนดที่เหมาะสม ตามเกณฑ์มาตรฐานน้ำบาดาลที่ใช้ในการบริโภคได้ ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่องกำหนดหลักเกณฑ์และมาตรการในทางวิชาการสำหรับการป้องกันด้านสาธารณสุขและป้องกันในเรื่องสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ พ.ศ. 2511 ทั้งนี้พบคุณภาพน้ำบาดาลในพื้นที่เสี่ยงต่อการปนเปื้อนในแหล่งน้ำบาดาลจำนวน 8 พื้นที่ ประกอบด้วย พื้นที่รับกำจัดกากของเสียอุตสาหกรรม/ ขยะอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 3 พื้นที่ ได้แก่ บริษัทเอกอุทัย จำกัด (สาขา ศรีเทพ) จังหวัดเพชรบูรณ์ 2) บริษัท เอกอุทัย จำกัด (สาขากลางดง) จังหวัดนครราชสีมา 3) บริษัทวินโพรเลส จำกัด จังหวัดระยอง และพื้นที่กำจัดขยะมูลฝอยจำนวน 5 พื้นที่ ได้แก่ พื้นที่ทิ้งขยะเทศบาลเมืองพระพุทธบาท อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี 2) พื้นที่ทิ้งขยะเทศบาลเมืองท่าโขลง อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี 3) สถานประกอบการรับจัดเก็บขน รับจ้างหมักกำจัดขยะมูลฝอยที่ไม่เป็นอันตราย บริการทำความสะอาดทางอุตสาหกรรม บริการรวบรวมทำลาย แปรรูป กำจัดขยะ อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร 4) ศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยครบวงจร อำเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา และ 5) พื้นที่ทิ้งขยะองค์การบริหารส่วนตำบลแก่งเสี้ยน อำเภอเมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี

สถานการณ์คุณภาพอากาศ

การพัฒนาประเทศเพื่อรองรับการเติบโตและขยายตัวทางเศรษฐกิจส่งผลให้เกิดการสร้างการขนส่งมวลชนระบบราง การสร้างที่พักอาศัย (คอนโดมิเนียม บ้าน) การขยายพื้นที่ทำกินทางการเกษตร การเติบโตของสังคมเมือง การมีจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น การเพิ่มอัตราการผลิตผลิตภัณฑ์เพื่อรองรับจำนวนประชากรและนักท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้น แม้ว่าจะเกิดผลดีด้านบวกในเชิงเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยว แต่ในกระบวนการผลิตทั้งภาคอุตสาหกรรมและเกษตรกรรมยังคงมีการปล่อยของเสียออกสู่สิ่งแวดล้อม ซึ่งส่วนหนึ่งส่งผลกระทบต่อคุณภาพอากาศและเสียง นอกจากนี้การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เช่น ส่งผลให้เกิดภัยแล้ง หรือสภาพอากาศแปรปรวน ในช่วงฤดูหนาวสภาพอากาศนิ่งเอื้อต่อการสะสมของฝุ่นละออง ตลอดจนปัญหามลพิษข้ามแดนจากการใช้ยานพาหนะระหว่างประเทศเพิ่มขึ้นส่งผลกระทบต่อคุณภาพอากาศจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น นอกจากนี้การเผาในที่ริมทางหรือการเผาในที่โล่งยังคงพบได้ในบางพื้นที่

ปี 2567 คุณภาพอากาศในภาพรวมทั้งประเทศมีแนวโน้มดีขึ้น ปริมาณฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน 2.5 ไมครอน (ฝุ่นละออง PM_{2.5}) ลดลงร้อยละ 8 จากปีที่ผ่านมา และปริมาณฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน 10 ไมครอน (ฝุ่นละออง PM₁₀) ลดลงร้อยละ 4 จากปีที่ผ่านมา มีสถานีตรวจวัดคุณภาพอากาศอัตโนมัติ 56 จังหวัด (87 สถานี) พบว่าสถานการณ์โดยรวมทั่วประเทศรุนแรงเพิ่มขึ้น ปริมาณฝุ่น PM_{2.5} เพิ่มขึ้นร้อยละ 30 จากปีที่ผ่านมา และปริมาณฝุ่น PM₁₀ เพิ่มขึ้นร้อยละ 21 จากปีที่ผ่านมา พบปริมาณฝุ่น PM_{2.5} และปริมาณฝุ่น PM₁₀ และก๊าซโอโซนเกินค่ามาตรฐานในหลายพื้นที่ เช่น กรุงเทพมหานคร และภาคกลาง

ในปี 2567 ฝุ่นละออง PM_{2.5} ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล (ระหว่างวันที่ 1 พฤศจิกายน 2566 ถึงวันที่ 31 มีนาคม 2567) พบว่าปริมาณฝุ่นละออง PM_{2.5} มีแนวโน้มลดลง โดยมีค่าเฉลี่ย 32 ไมครอนต่อลูกบาศก์เมตร (ลดลงจากปี 2566 ร้อยละ 3) สำหรับจำนวนฝุ่นละออง PM_{2.5} เกินค่ามาตรฐาน 97 วัน (ลดลงจากปี 2566 ร้อยละ 5) ทั้งนี้เป็นผลมาจากการดำเนินการตามมาตรการแก้ไขปัญหาฝุ่นพิษในปี 2567 ในเขตพื้นที่เมืองที่เป็นแหล่งกำเนิดฝุ่นละออง การประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้กับประชาชน ลดการเผาไหม้ และการบูรณาการการทำงานร่วมกันจากทุกภาคส่วน

สำหรับพื้นที่ตำบลหน้าพระลาน อำเภอเฉลิมพระเกียรติจังหวัดสระบุรี ในปี 2567 พบค่าเฉลี่ยรายปีเท่ากับ 97 ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร (เพิ่มขึ้นจากปี 2566 ร้อยละ 25)

สำหรับภาคเหนือในปี 2567 สถานการณ์ในภาพรวม พบว่ามีแนวโน้มรุนแรงลดลง ในช่วงวิกฤตวิกฤตปัญหาไฟป่าหมอกควันและฝุ่นละอองระหว่าง 1 มกราคม ถึง 31 พฤษภาคม 2567 พบว่าฝุ่นละออง PM_{2.5} มีค่าเฉลี่ย 47 ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร มีจำนวนวันที่เกินค่ามาตรฐาน 131 วัน และมีจุดความร้อนสะสมจำนวน 79,859 จุด (ในปี 2566 มีจุดความร้อนสะสมจำนวน 109,035 จุด)

หมอกควันภาคใต้และหมอกควันข้ามแดน ในปี 2567 ภาพรวมสถานการณ์คุณภาพอากาศอยู่ในเกณฑ์ดีไม่แตกต่างจากปีที่ผ่านมา พบว่ามีค่าเฉลี่ยฝุ่นละออง PM_{2.5} อยู่ที่ 10.40

กากอุตสาหกรรมและวัตถุอันตราย

ในปี 2567 มีปริมาณกากอุตสาหกรรมทั้งหมด (กากอุตสาหกรรมที่ไม่เป็นอันตรายและกากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตราย) ที่มีการแจ้งการจัดการขนส่งในระบบและนำเข้าสู่ระบบการจัดการกากอุตสาหกรรมของกรมโรงงานอุตสาหกรรม รวมทั้งหมด 24.39 ล้านตัน โดยเพิ่มขึ้นจากปี 2566 คิดเป็นร้อยละ 30.5 โดยจำแนกเป็นการอุตสาหกรรมที่ไม่เป็นอันตราย 22.76 ล้านตัน และกากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตราย 1.63 ล้านตัน เพิ่ม (ข้อมูลตั้งแต่ 1 มค.-31 ตค 67)

กากอุตสาหกรรมที่เกิดขึ้นทั่วประเทศและนำเข้าสู่ระบบการจัดการจำนวน 24.39 ล้านตัน มีการนำกลับมาใช้ประโยชน์จำนวน 21.76 ล้านตัน หรือคิดเป็นร้อยละ 88 ของปริมาณกากอุตสาหกรรมทั้งหมด

โดยเป็นการนำไปใช้เป็นวัสดุทดแทน (Use as Raw material) จำนวน 9.49 ล้านตัน นำไปใช้เป็นพลังงาน (Use for Energy) จำนวน 5.33 ล้านตัน นำกลับมาใช้ประโยชน์ (Recycle) จำนวน 6.75 ล้านตัน และส่งออก จำนวน 0.10 ล้านตัน

ปัญหาของกากอุตสาหกรรมเกิดจากโรงงานอุตสาหกรรมและสถานประกอบการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย จึงพบการลักลอบทิ้งตั้งแต่โรงงานผู้ก่อกำเนิดกากอุตสาหกรรมจนถึงหลักเลียง ผู้ขนส่งและผู้รับดำเนินการรับกากอุตสาหกรรมมาบำบัดและจัดการอย่างไม่ถูกวิธี เนื่องจากมีค่าใช้จ่ายในการส่งกากอุตสาหกรรมออกไปกำจัดและบำบัดให้ถูกต้องทำให้เกิดการปนเปื้อนของสารเคมีและโลหะหนักในสิ่งแวดล้อมทั้งในดิน แหล่งน้ำผิวดิน น้ำใต้ดิน แหล่งน้ำสาธารณะ และพื้นที่เกษตรกรรม ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมต่อระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อม และส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

จากปัญหาการจัดการกากอุตสาหกรรม ทางกรมโรงงานอุตสาหกรรม ดำเนินการตามนโยบายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ในการเร่งดำเนินการกำจัดบำบัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วและของเสียเคมีวัตถุที่ตกค้างในพื้นที่ต่าง ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาและลดผลกระทบต่อประชาชนและสิ่งแวดล้อม บริเวณโดยรอบพื้นที่ และเร่งติดตามตรวจสอบการปนเปื้อนดินและน้ำใต้ดิน โดยศึกษาเชิงพื้นที่รอบบริเวณพื้นที่ที่มีการปนเปื้อนตั้งแต่ระดับผิวดินดินชั้นลึกลงไปจนถึงน้ำบาดาล น้ำใต้ดิน รวมทั้งแหล่งน้ำบาดาลต่าง ๆ ในพื้นที่ที่มีการลักลอบทิ้งนอกจากนี้ มีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายเพื่อผลักดันกฎหมายเฉพาะด้านการบริหารจัดการกากอุตสาหกรรม โดยการจัดทำร่างพระราชบัญญัติการอุตสาหกรรม พ.ศ. แยกจากพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อการจัดการอุตสาหกรรมทั้งระบบ ตั้งแต่กากอุตสาหกรรมขยะอิเล็กทรอนิกส์ และซากพาหนะโดยกำหนดให้มีบทลงโทษสูงสำหรับผู้กระทำความผิดที่เกี่ยวข้องกับกากอุตสาหกรรม รวมทั้ง กำหนดให้รัฐเข้าไปจัดการหรือกำจัดกากอุตสาหกรรมแทน โดยผู้รับคำสั่งต้องเสียค่าใช้จ่ายเอง และจัดตั้งกองทุนเฉพาะด้านการฟื้นฟูบูรณะแก้ไขผลกระทบจากการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรม การวางเงินหลักประกันความเสียหายเบื้องต้นหรือประกันภัยความเสียหายตลอดจนการยึดอายัดกากอุตสาหกรรม และทำการจำหน่ายเพื่อนำเงินเข้ากองทุน

วัตถุดิบอันตรายภาคอุตสาหกรรมปี 2567 พบว่า ภาพรวมสถานการณ์การนำเข้า-ส่งออกวัตถุดิบอันตรายภาคอุตสาหกรรมมีแนวโน้มลดลงจากปีที่ผ่านมา โดยมีปริมาณการนำเข้าวัตถุดิบอันตรายภาคอุตสาหกรรม 3.376 ล้านตัน (ปี 2566 มีจำนวน 3.551 ล้านตัน) และมีปริมาณการส่งออกวัตถุดิบอันตรายภาคอุตสาหกรรม 2.28 ล้านตัน (ปี 2566 มีจำนวน 2.39 ล้านตัน) วัตถุดิบอันตรายภาคอุตสาหกรรมที่นำเข้าสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ เมทานอล หรือเมทิลแอลกอฮอล์ปริมาณ 777,4025 ตัน กรดซัลฟูริก มีปริมาณ 621,755 ตัน และเอทิลีนไดคลอไรด์ หรือ 1,2 ไดคลอโรเอเทน มีปริมาณ 405,616 ตัน ตามลำดับ

ปัญหาหลัก คือ การควบคุมการใช้วัตถุดิบอันตราย เมื่อพิจารณาการใช้วัตถุดิบอันตราย พบว่า ยังมีปริมาณการใช้อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากเป็นวัตถุดิบที่จำเป็นขั้นพื้นฐาน วัตถุดิบส่วนใหญ่ในการนำเข้าจากต่างประเทศ ดังนั้นการสื่อสารความเป็นอันตราย การเข้าถึงข้อมูลที่เป็นของวัตถุดิบอันตรายให้กับผู้ใช้งาน การประสานข้อมูลที่จำเป็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อตอบโต้สถานการณ์ฉุกเฉินจึงเป็นประเด็นสำคัญที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องนำมาพิจารณา เพื่อให้มีการใช้วัตถุดิบอันตรายให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์เท่าที่จำเป็นและให้เกิดความปลอดภัยทั้งต่อบุคคลและสิ่งแวดล้อม ดังนั้น จึงควรมีการบูรณาการข้อมูลวัตถุดิบอันตรายระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรมเพื่อประโยชน์ในการติดตามตรวจสอบการใช้วัตถุดิบอันตรายให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์อย่างเข้มงวดรัดกุม รวมทั้งนำข้อมูลไปใช้ประกอบการจัดทำนโยบายการบริหารจัดการตลาดของประเทศต่อไป-----

ที่มา : รายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย ปี 2567, กรมควบคุมมลพิษ

2.3 การวิเคราะห์ SWOT Analysis

การวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้องกับกรมโรงงานอุตสาหกรรม (SWOT Analysis) เป็นการประเมินจากจุดแข็งจุดอ่อนขององค์กร ซึ่งมีปัจจัยแวดล้อมภายใน และการวิเคราะห์โอกาสและอุปสรรคซึ่งเป็นปัจจัยภายนอก ที่มีผลต่อการจัดทำยุทธศาสตร์และแผนการดำเนินงานขององค์กร โดยผลจากการวิเคราะห์ที่ได้จะนำมาใช้เป็นแนวทางการดำเนินงานต่อไป

S - Strengths (จุดแข็ง)

- **มีทิศทางและแผนยุทธศาสตร์ที่ชัดเจน** : กรมโรงงานอุตสาหกรรม มีวิสัยทัศน์ที่มุ่งเน้นเศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy) ซึ่งมีแผนปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและนโยบาย BCG อย่างเป็นระบบ
- **มีอำนาจตามกฎหมายในการกำกับดูแล** : เป็นหน่วยงานที่มีกฎหมายได้แก่ พรบ.โรงงาน พรบ.จดทะเบียนเครื่องจักร และพรบ.วัตถุอันตราย ซึ่งเป็นเครื่องมือและกลไกสำคัญในการควบคุม กำกับดูแลและส่งเสริมธุรกิจอุตสาหกรรม ให้มีการประกอบการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีความปลอดภัย ตามกรอบกฎหมาย และข้อตกลงระหว่างประเทศ
- **บุคลากรมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ในการกำกับดูแลโรงงาน** ทำให้มีข้อมูล และองค์ความรู้เชิงลึกเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไข และมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องกฎหมาย ที่รับผิดชอบ กระบวนการผลิต และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มาตรฐานสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการกำกับดูแลและส่งเสริมภาคอุตสาหกรรม
- **มุ่งเน้นการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน และให้บริการ** : มีแผนงาน และโครงการที่ชัดเจนในการขับเคลื่อนองค์กรสู่ดิจิทัล เช่น การพัฒนาระบบ AI, DIW GATEWAY CENTER, และระบบงานกำกับดูแลเชิงรุก เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความโปร่งใส
- **มีโครงการสนับสนุนผู้ประกอบการที่ชัดเจน** : มีโครงการที่ส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรม โดยเฉพาะ SMEs เช่น โครงการปรับเปลี่ยนเครื่องจักร และการส่งเสริมเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

W - Weaknesses (จุดอ่อน)

- **การบังคับใช้กฎหมายยังขาดความเข้มงวด** หรือความสม่ำเสมอในบางกรณี อาจทำให้โรงงานบางแห่งไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบ ส่งผลต่อความเชื่อมั่นของสาธารณชน พบว่า ประชาชนยังขาดความเชื่อมั่นต่อภาคอุตสาหกรรมในด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม ซึ่งส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของกรมโรงงานอุตสาหกรรมในฐานะหน่วยงานกำกับดูแล
- **การดำเนินงานบางส่วนยังมีลักษณะเชิงรับ** : จากการทำงานบางส่วนยังเป็นการรอรับเรื่องร้องเรียน มากกว่าการเข้าไปตรวจสอบเชิงรุกเพื่อป้องกันปัญหา
- **เนื่องจากมีขั้นตอนกระบวนการขออนุญาตประกอบและขยายโรงงานที่ความซับซ้อน และใช้เวลานาน** ส่งผลให้เกิดความล่าช้าและบุคลากรบางส่วนมีภาระงานที่ต้องรับผิดชอบหลายด้าน ทั้งการตรวจสอบโรงงาน การให้คำปรึกษา และการแก้ไขปัญหา ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพของผู้ประกอบการ

- การนำเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมมาใช้ในกระบวนการทำงานและบริการภาครัฐอาจยังไม่เต็มที่ การนำเข้าข้อมูลบางรายการยังไม่ครบถ้วน ทำให้ขาดประสิทธิภาพในการทำงานและการเข้าถึงข้อมูล
- เป้าหมายของแผนฯ 5 ปี ไม่มีการแบ่งเป้าหมายรายปีที่ชัดเจน ทำให้ไม่สามารถประเมินสัดส่วนความสำเร็จของเป้าหมายรวมได้ ซึ่งส่งผลกระทบต่อที่ตั้งงบประมาณในหมวดรายจ่ายอื่น สะท้อนถึงความจำเป็นในการปรับปรุงการสื่อสารด้านงบประมาณ

O - Opportunities (โอกาส)

- **ความสอดคล้องกับนโยบายระดับชาติ :** นโยบายรัฐบาลและยุทธศาสตร์ชาติที่มุ่งเน้นเศรษฐกิจ BCG และความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) เป็นโอกาสสำคัญที่ช่วยสนับสนุนภารกิจและวิสัยทัศน์ของกรมโรงงานอุตสาหกรรมให้ขับเคลื่อนได้ง่ายขึ้น
- **เทรนด์กระแสโลกด้านความยั่งยืน:** ความต้องการของตลาดโลกและข้อตกลงระหว่างประเทศที่ให้ความสำคัญกับสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เป็นโอกาสให้กรมโรงงานอุตสาหกรรมมีบทบาทนำในการยกระดับอุตสาหกรรมไทยสู่แนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมได้ตามมาตรฐานสากล
- **ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี (Industry 4.0):** เทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น AI, IoT, และ Big Data เป็นโอกาสให้กรมโรงงานอุตสาหกรรมพัฒนานวัตกรรมการกำกับดูแล (RegTech) ที่มีประสิทธิภาพสูงขึ้น เช่น การตรวจวัดมลพิษแบบ Real-time หรือการวิเคราะห์ความเสี่ยงเชิงรุก
- **การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ (EEC):** เป็นพื้นที่ยุทธศาสตร์ที่เปิดโอกาสให้กรมโรงงานอุตสาหกรรมสามารถสร้างต้นแบบของ "เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ" ที่ทันสมัยและน่าลงทุนได้

T - Threats (อุปสรรค)

- **ความผันผวนทางเศรษฐกิจและปัจจัยภายนอก :** ภาวะเศรษฐกิจชะลอตัวและสงครามการค้าอาจส่งผลกระทบต่อการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมและทำให้การบรรลุเป้าหมายการเติบโตทำได้ยากขึ้น
- **ความซับซ้อนของปัญหาสิ่งแวดล้อม:** ปัญหามลพิษที่สะสมมานาน ปัญหาโรงงานผิดกฎหมายที่ซับซ้อน และเชื่อมโยงหลายมิติ เป็นอุปสรรคสำคัญต่อการกำกับดูแลและสร้างผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและเศรษฐกิจในวงกว้าง
- **ข้อจำกัดด้านทรัพยากร:** ด้วยข้อจำกัดด้านงบประมาณที่ได้รับ ในขณะที่ความคาดหวังจากสังคมมีสูง ซึ่งอาจเป็นอุปสรรคในการบรรลุภารกิจทั้งหมดตามเป้าหมาย
- **การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีที่รวดเร็ว :** แม้จะเป็นโอกาส แต่ก็เป็นอุปสรรคหากบุคลากรและกฎระเบียบของกรมโรงงานอุตสาหกรรมปรับตัวไม่ทันต่อเทคโนโลยีการผลิตใหม่ๆ ซึ่งอาจทำให้การกำกับดูแลขาดประสิทธิภาพ

2.4 การวิเคราะห์ PESTEL Analysis

P : ประเด็นด้านการเมืองที่เกี่ยวข้องกับกรมโรงงานอุตสาหกรรม

- รัฐบาลมีวิสัยทัศน์/ยุทธศาสตร์ด้านอุตสาหกรรม 4.0, อุตสาหกรรมเป้าหมาย S-Curve / New S-Curve, อุตสาหกรรมสีเขียว การพัฒนาอย่างยั่งยืน (BCG Model) ซึ่งจะส่งผลให้กรมโรงงานอุตสาหกรรมต้องปรับบทบาทในการอนุญาต ส่งเสริม และกำกับดูแลให้สอดคล้องนโยบายสิ่งแวดล้อม: การให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น (เช่น BCG Model, เป้าหมาย Net Zero) ทำให้จำเป็นต้องเข้มงวดในการกำกับดูแลโรงงานให้ปฏิบัติตามกฎหมายสิ่งแวดล้อมและส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสะอาด

- รัฐบาลมีนโยบายสนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมในภาคอุตสาหกรรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต

- มีนโยบายการบูรณาการงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมในภาพรวม

- เสถียรภาพทางการเมือง ความไม่แน่นอนทางการเมืองอาจส่งผลให้การดำเนินนโยบายไม่ต่อเนื่อง การลงทุนหยุดชะงัก ซึ่งกระทบต่อการเติบโตของภาคอุตสาหกรรมและการดำเนินงาน

E : ประเด็นด้านเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับกรมโรงงานอุตสาหกรรม

ภาวะเศรษฐกิจมหภาค:

- อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ (GDP) : เศรษฐกิจที่เติบโตดีจะส่งผลให้มีการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น ทำให้มีจำนวนโรงงานเพิ่มขึ้น ซึ่งกรมโรงงานอุตสาหกรรมจะมีภาระงานในการพิจารณาอนุญาตและกำกับดูแลมากขึ้น ในทางกลับกัน เศรษฐกิจชะลอตัวอาจทำให้การลงทุนลดลง

- อัตราเงินเฟ้อ/ดอกเบี้ย : มีผลต่อต้นทุนการดำเนินงานของโรงงาน และอาจส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนขยายโรงงานใหม่ๆ

- การค้าและการลงทุนระหว่างประเทศ (FDI) : การไหลเข้าของการลงทุนจากต่างประเทศ ในภาคอุตสาหกรรม ทำให้จำเป็นต้องเตรียมพร้อมในการอำนวยความสะดวกและกำกับดูแลโรงงานที่มีเทคโนโลยีและมาตรฐานที่แตกต่างกัน

โครงสร้างอุตสาหกรรม:

- การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างอุตสาหกรรม: การย้ายฐานการผลิต หรือการเปลี่ยนแปลงจากอุตสาหกรรมหนักไปสู่อุตสาหกรรมที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น (เช่น BCG, EV) ทำให้ กรมโรงงานอุตสาหกรรม ต้องปรับการให้ใบอนุญาตและการกำกับดูแลให้สอดคล้องกับลักษณะเฉพาะของอุตสาหกรรมใหม่ ๆ

- ความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรม: ควรมีบทบาทในการส่งเสริมให้ภาคอุตสาหกรรมมีความสามารถในการแข่งขัน โดยการลดอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจและส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ลดต้นทุนด้านพลังงาน และให้ความสำคัญต่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

- นโยบายพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษของรัฐบาลจะช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศและกระจายความเจริญทางเศรษฐกิจแก่ภูมิภาค

- นโยบายการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานต่างๆช่วยพัฒนา Ecosystem ในการสนับสนุนการลงทุนภาคอุตสาหกรรม

S : ประเด็นด้านสังคมที่เกี่ยวข้องกับกรมโรงงานอุตสาหกรรม

- ความตระหนักรู้ด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน: ประชาชนและชุมชนมีความตระหนักรู้และห่วงใยประเด็นสิ่งแวดล้อมและสุขภาพจากการดำเนินงานของโรงงานมากขึ้น ทำให้มีการเรียกร้องให้มีการกำกับดูแลที่เข้มงวด การเปิดเผยข้อมูล และการมีส่วนร่วมมากขึ้น
- ปัญหา PM2.5 มลพิษทางน้ำ การจัดการกากอุตสาหกรรม ล้วนเป็นประเด็นที่สังคมให้ความสำคัญ ซึ่งหน่วยงานต้องต้องเผชิญกับแรงกดดันในการแก้ไขปัญหาและป้องกันไม่ให้เกิดขึ้น
- การดำเนินกิจกรรมต่างๆ ขององค์กรธุรกิจ จำเป็นต้องคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม นอกเหนือจากเป้าหมายทางเศรษฐกิจ โดยอาจรวมถึงการช่วยเหลือชุมชน การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม หรือ การส่งเสริมจริยธรรมในองค์กร ทำให้กรมโรงงานอุตสาหกรรม ควรให้การสนับสนุนและส่งเสริมภาคเอกชน ให้ความสำคัญกับการดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) มากขึ้น เพื่อนำไปสู่การพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน
- การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร: การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การขาดแคลนแรงงาน หรือ การเปลี่ยนแปลงทักษะแรงงานในภาคอุตสาหกรรม อาจส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการผลิตและการปฏิบัติตามมาตรฐานของโรงงานซึ่งต้องร่วมมือกับหน่วยงานอื่นในการแก้ไขปัญหา

T: Technological (เทคโนโลยี) ที่เกี่ยวข้องกับกรมโรงงานอุตสาหกรรม

เทคโนโลยีเป็นตัวขับเคลื่อนสำคัญที่ส่งผลต่อการผลิต การกำกับดูแล และการพัฒนาอุตสาหกรรม

เทคโนโลยีการผลิต:

- อุตสาหกรรม 4.0/AI/Automation: การนำเทคโนโลยีขั้นสูงมาใช้ในโรงงาน (เช่น Smart Factory, Robotics) ทำให้กรมโรงงานอุตสาหกรรมต้องมีความรู้ความเข้าใจในเทคโนโลยี เพื่อกำกับดูแลได้อย่างมีประสิทธิภาพ และอาจต้องปรับปรุงมาตรฐานและระเบียบที่เกี่ยวข้อง
- เทคโนโลยีสิ่งแวดล้อม: การพัฒนาเทคโนโลยีบำบัด/กำจัดมลพิษ, การใช้พลังงานสะอาด, เทคโนโลยีการกำจัดกากของเสีย มีบทบาทในการส่งเสริมและกำหนดมาตรฐานการนำเทคโนโลยีเหล่านี้มาใช้ในโรงงาน

เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการกำกับดูแล:

- Digitalization/E-service: การนำระบบดิจิทัลมาใช้ในการขออนุญาต, การรายงานผล, การตรวจสอบ ทำให้การทำงานของกรมโรงงานอุตสาหกรรมมีประสิทธิภาพ โปร่งใส และลดภาระแก่ผู้ประกอบการ (เช่น ระบบ E-license, E-compliance)
- Big Data/IoT: การใช้ข้อมูลขนาดใหญ่และ IoT ในการติดตามตรวจสอบโรงงานแบบ Real-time ช่วยให้การดำเนินงานของกรมโรงงานอุตสาหกรรมสามารถเฝ้าระวังและแก้ไขปัญหาได้อย่างทันที่

E : ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับกรมโรงงานอุตสาหกรรม

- สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ที่มีความรุนแรงและส่งผลกระทบต่อหลายด้านทั่วโลก รวมถึงประเทศไทย อุณหภูมิเฉลี่ยของโลกสูงขึ้น อากาศแปรปรวน ภัยพิบัติทางธรรมชาติรุนแรงขึ้น และส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศ เศรษฐกิจ และสังคม ประกอบกับประเทศไทยมีเป้าหมายลดก๊าซเรือนกระจกและมุ่งสู่ Net Zero ซึ่งส่งผลให้กรมโรงงานอุตสาหกรรม ต้องส่งเสริมและกำกับดูแลโรงงานให้ผู้ประกอบการมีการจัดการพลังงาน ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และใช้เทคโนโลยีคาร์บอนต่ำ

- การกำหนดมาตรฐานสิ่งแวดล้อม: การยกระดับมาตรฐานการควบคุมมลพิษทางอากาศ น้ำ ดิน และการจัดการกากอุตสาหกรรมที่เข้มงวดขึ้น เพื่อตอบสนองต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมที่รุนแรงขึ้น
- การให้ความสำคัญการใช้ทรัพยากร เนื่องจากการทรัพยากรมีจำกัด ควรใช้อย่างคุ้มค่า เป็นสิ่งจำเป็นที่กรมโรงงานอุตสาหกรรม ควรมีบทบาทในการส่งเสริมหลักการเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) ในภาคอุตสาหกรรม เช่น การนำของเสียกลับมาใช้ประโยชน์ การลดการใช้ทรัพยากร และกระตุ้นให้ภาคส่วนต่างๆ หันมาสนใจในด้านสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ซึ่งเป็นสร้างโอกาสในการพัฒนาสินค้า/บริการและการสร้างงานใหม่ ๆ

L : ประเด็นด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกรมโรงงานอุตสาหกรรม

- การแก้ไขหรือออกกฎหมายใหม่ : การเปลี่ยนแปลงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับโรงงาน เช่น พ.ร.บ. โรงงาน, พ.ร.บ. สิ่งแวดล้อม, กฎกระทรวง, ประกาศต่างๆ มีผลโดยตรงต่ออำนาจหน้าที่และกระบวนการทำงานของกรมโรงงานอุตสาหกรรม เช่น การปรับปรุงกฎหมายเพื่อให้กระบวนการอนุญาตง่ายขึ้น หรือเพิ่มมาตรการควบคุมมลพิษ
- การบังคับใช้กฎหมาย : นโยบายการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มงวดหรือไม่เข้มงวด มีผลต่อการปฏิบัติตามของภาคอุตสาหกรรม และภาพลักษณ์ของกรมโรงงานอุตสาหกรรม.

3. โอกาสและความท้าทาย

โอกาส

- แนวคิดด้านสิ่งแวดล้อมการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน ยังเป็นกระแสหลักในการพัฒนาอุตสาหกรรม สามารถสร้างโอกาสในการพัฒนาสินค้า/บริการและสร้างภาพลักษณ์องค์กร (Brand Image)
- เทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ ๆ ส่งผลให้ภาคอุตสาหกรรมสามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์และผลิตภัณฑ์ใหม่ ได้อย่างรวดเร็ว
- นโยบายของภาครัฐด้านอุตสาหกรรม 4.0, อุตสาหกรรมเป้าหมาย S-Curve/New S-Curve, การพัฒนาอย่างยั่งยืน (BCG Model) ตลอดจนพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ
- ผู้รับบริการมีความคุ้นเคยในการใช้บริการผ่านเทคโนโลยีสมัยใหม่มีความต้องการให้มีการขยายบริการ โดยใช้ช่องทางอิเล็กทรอนิกส์มากขึ้น ตลอดจนการปฏิรูประบบ Digital Government ที่เอื้อต่อการนำบริการอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการบริการมากยิ่งขึ้น

ความท้าทาย

- ปัญหาสิ่งแวดล้อม เช่น ภาวะโลกร้อน การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ มลพิษทางอากาศ และน้ำ ปัญหายยะ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ทั้งประชาชนและภาครัฐกิจ จึงจำเป็นต้องปรับตัว โดยนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการกำกับดูแล และส่งเสริมตามหลักการเศรษฐกิจหมุนเวียน เพื่อให้การพัฒนาอุตสาหกรรมไปสู่ความยั่งยืน
- ต้นทุนแรงงาน พลังงานและโลจิสติกส์ มีแนวโน้มสูงขึ้น ส่งผลความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ
- การผลักดันอุตสาหกรรมในเชิงยุทธศาสตร์ต้องการวางแผนการประสานงานและสร้างการมีส่วนร่วม อย่างเป็นระบบ
- เทคโนโลยีด้านอุตสาหกรรมมีการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วสร้างความท้าทายในการแสวงหาและปรับปรุงองค์ความรู้ที่ใช้ในการส่งเสริมและการกำกับดูแลเพื่อให้ทันการเปลี่ยนแปลง

4. การคาดการณ์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคต

การเปลี่ยนแปลงสถานการณ์สิ่งแวดล้อมระยะยาว ในช่วง 10 ปี ข้างหน้า พิจารณาจากปัจจัยขับเคลื่อนด้านต่าง ๆ สรุปได้ดังนี้

1) **การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างและการขยายตัวของเมือง** โครงสร้างประชากรเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ซึ่งจะส่งผลต่อความต้องการสินค้าและบริการที่ปรับเปลี่ยนไป ผู้ประกอบการต้องปรับกลยุทธ์เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดผู้สูงอายุ ซึ่งผู้ประกอบการต้องปรับตัวโดยการนำเสนอสินค้าและบริการที่ตอบโจทย์ความต้องการสินค้าและบริการในลักษณะเฉพาะบุคคล (Personalization) และให้ความสำคัญกับความยั่งยืนของผลิตภัณฑ์และกระบวนการผลิตมากขึ้น นอกจากนี้ การขยายตัวของเมืองนำมาซึ่งโอกาสทางเศรษฐกิจและการพัฒนา แต่ก็มีผลทำให้การบริหารจัดการและการแก้ไขปัญหาสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยคาดว่าจะมีประชากรอาศัยในเขตเมืองเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 74.3 ในปี 2040

2) **การเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ** ด้านการส่งออก การท่องเที่ยว และการบริโภคภายในประเทศ มีผลต่อการใช้ที่ดิน การใช้ทรัพยากรและพลังงาน การเกิดขยะ ของเสีย และการปล่อยก๊าซเรือนกระจกอย่างชัดเจนมาโดยตลอด แต่ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจที่ตอบสนองต่อความตกลงปารีสในการลดก๊าซเรือนกระจก ความต้องการของคู่ค้าและเงื่อนไขทางการค้าระหว่างประเทศที่ค้ำประกันสิ่งแวดล้อมมากขึ้น แนวคิดเศรษฐกิจหมุนเวียนจะได้รับความสนใจมากขึ้น เพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

3) **การเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม** ภาคอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการจะเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ที่ขับเคลื่อนโดยเทคโนโลยีและปัจจัยภายนอกต่างๆ แนวโน้มสำคัญที่จะส่งผลกระทบต่อ ได้แก่ ระบบอัตโนมัติและการใช้ AI ที่เพิ่มขึ้น โดยการนำระบบอัตโนมัติและปัญญาประดิษฐ์มาใช้ในการผลิตและการบริการจะเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบการทำงานและทักษะที่จำเป็น ผู้ประกอบการต้องปรับตัวโดยการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุน รวมถึงการพัฒนาทักษะของพนักงานให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีใหม่ ๆ ตัวอย่างเช่น การนำ AI มาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อปรับปรุงการผลิต หรือการใช้หุ่นยนต์ในงานที่ต้องทำซ้ำๆ

4) **การเปลี่ยนแปลงด้านสภาพภูมิอากาศ** จะส่งผลกระทบต่อภาคส่วนต่างๆ ทั้งภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว โดยจะมีผลต่อการเจริญเติบโตและการขยายพันธุ์ของพืชและสัตว์ การดำรงชีวิตของปะการังและสัตว์ทะเล และผลผลิตทางการเกษตร โดยแนวคิดเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) จะเป็นแนวทางสำคัญในการดำเนินธุรกิจเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสร้างความยั่งยืน ผู้ประกอบการต้องให้ความสำคัญกับการใช้พลังงานสะอาด การลดของเสีย และการใช้วัสดุที่ยั่งยืน ซึ่งได้นำไปสู่การกำหนดเป้าหมายและกรอบการดำเนินงานเพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของประเทศต่าง ๆ และจูงใจให้มีการเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เพื่อเป็นแหล่งดูดซับและกักเก็บก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์มากขึ้น

5) **ทิศทางการขยายระดับประเทศและระหว่างประเทศ** ในการพัฒนาด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG (Bio-Circular-Green Economy) การมุ่งบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และดำเนินงานตามกรอบอนุสัญญาและความตกลงในระดับโลกและระดับภูมิภาค ช่วยให้มีการใช้ทรัพยากรอย่างเต็มประสิทธิภาพและลดก๊าซเรือนกระจกโดยเฉพาะจากการใช้พลังงานและการขนส่ง แต่การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองในอนาคต อาจมีผลต่อการสนับสนุนงบประมาณด้านสิ่งแวดล้อม

ภาคผนวก ข.

รายละเอียดตัวชี้วัด (KPI Template)

รายละเอียดตัวชี้วัดตามแผนปฏิบัติราชการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ฉบับทบทวนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ของกรมโรงงานอุตสาหกรรม

แผนปฏิบัติราชการเรื่อง	ตัวชี้วัด
<p>๑. เรื่องกำกับดูแลและส่งเสริมธุรกิจอุตสาหกรรม ด้วยแนวคิดเศรษฐกิจสีเขียว</p>	<p>๑. จำนวนสถานประกอบการที่เข้าสู่ระบบอุตสาหกรรมสีเขียวอย่างยั่งยืน ๔,๕๐๐ ราย</p> <p>๒. ร้อยละของสถานประกอบการเป้าหมายที่ดำเนินการจัดทำกิจกรรมด้านความรับผิดชอบต่อสังคมในพื้นที่เป้าหมายผ่านเกณฑ์ที่กำหนด ร้อยละ ๘๐</p> <p>๓. ปริมาณกากอุตสาหกรรมที่เป็นของเสียอันตรายได้รับการจัดการ ๑.๔ ล้านตัน</p> <p>๔. ปริมาณกากอุตสาหกรรมที่เป็นของเสียอันตรายได้รับการจัดการแล้ว นำกลับมาใช้ประโยชน์ ร้อยละ ๘๐</p> <p>๕. สถานประกอบการที่มีความเสี่ยงสูงได้รับการตรวจกำกับเชิงรุก ตามกฎหมายเพื่อป้องกันผลกระทบต่อชุมชนและสิ่งแวดล้อมสะสม ร้อยละ ๘๐</p> <p>๖. มาตรการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทั้งทางตรงและทางอ้อมของอุตสาหกรรมเป้าหมาย ๑ คู่มือ</p>
<p>ความเชื่อมโยง</p>	<p>ยุทธศาสตร์ชาติที่ ๕ : ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม</p> <p>แผนแม่บทฯ : ๑๘ การเติบโตอย่างยั่งยืน</p> <p>แผนฯ ๑๓ : หมายความว่า ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ</p>
<p>คำอธิบาย :</p>	<p>- อุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry) หมายถึง อุตสาหกรรมที่ยึดมั่นในการปรับปรุงกระบวนการผลิตและการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง เพื่อการประกอบกิจการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พร้อมกับการยึดมั่นในการประกอบกิจการด้วยความรับผิดชอบต่อสังคมทั้งภายในและภายนอกองค์กรตลอดห่วงโซ่อุปทาน เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน ซึ่งเป็นโมเดลที่กระทรวงอุตสาหกรรมกำหนดขึ้นตามแนวคิด “อุตสาหกรรมสีเขียว” แบ่งเป็น ๕ ระดับ ได้แก่ ระดับที่ ๑ ความมุ่งมั่นสีเขียว (Green Commitment), ระดับที่ ๒ ปฏิบัติการสีเขียว (Green Activity), ระดับที่ ๓ ระบบสีเขียว (Green System), ระดับที่ ๔ วัฒนธรรมสีเขียว (Green Culture), ระดับที่ ๕ เครือข่ายสีเขียว (Green Network)</p>

แผนปฏิบัติการราชการเรื่อง	ตัวชี้วัด
	- จำนวนสถานประกอบการเข้าสู่ระบบอุตสาหกรรมสีเขียวพิจารณาจากจำนวนสถานประกอบการที่สมัครเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว ซึ่งผ่านการประเมินตามเกณฑ์และได้ใบรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวระดับ ๓-๕
	<p>กากอุตสาหกรรมที่ได้รับการจัดการ หมายถึง</p> <ul style="list-style-type: none"> • กากอุตสาหกรรมที่เป็นของเสียอันตราย หมายถึง สิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่มีองค์ประกอบหรือปนเปื้อนสารอันตราย หรือมีคุณสมบัติที่เป็นอันตราย ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ. ๒๕๖๖ • กากอุตสาหกรรมที่เป็นของเสียอันตรายที่ได้รับการจัดการ หมายถึง กากอุตสาหกรรมที่เป็นของเสียอันตรายที่ได้รับการบำบัดทำลายฤทธิ์ ทั้ง กำจัดจำหน่ายจ่ายแจก แลกเปลี่ยน หรือนำกลับไปใช้ประโยชน์ใหม่ในรูปแบบต่าง ๆ รวมถึงการกักเก็บไว้เพื่อทำการดังกล่าว • กากอุตสาหกรรมที่เป็นของเสียอันตรายที่ได้รับการจัดการและนำกลับมาใช้ประโยชน์ หมายถึง กากอุตสาหกรรมที่เป็นของเสียอันตรายที่ได้รับการจัดการ และนำกลับมาใช้ประโยชน์ ซึ่งจัดเก็บข้อมูลจากการใช้ รหัสวิธีกำจัด ๐๑๑ ๐๓๑ ๐๓๓ ๐๓๙ ๐๔๑ ๐๔๒ ๐๔๔ ๐๔๕ ๐๔๘ ๐๔๙ ๐๕๑ ๐๕๒ ๐๕๓ ๐๕๔ ๐๕๕ ๐๕๖ ๐๕๗ ๐๕๙ และ ๐๘๑
	- การตรวจวัดระดับ ชนิด ประเภทสารมลพิษจากการประกอบกิจการโรงงานที่เป็นแหล่งก่อกำเนิดมลพิษโดยตรง และการกำกับดูแลจากการประกอบกิจการโรงงาน ดังต่อไปนี้ (เหตุร้องเรียน ฝ้าระวังโรงงานน้ำตาล ฝ้าระวังกากอุตสาหกรรม และเหตุอุกเหิน)
วิธีการจัดเก็บข้อมูล :	<p>เก็บข้อมูลจาก</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑) โครงการพัฒนาและส่งเสริมการลดก๊าซเรือนกระจกภาคอุตสาหกรรม ๒) โครงการบริหารจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมและลดมลพิษภาคอุตสาหกรรม
หน่วยงานผู้รับผิดชอบ :	กกอ./ กทส./ กอน./ กร.๑/ กวอ./ กวภ./ กวอ.

แผนปฏิบัติราชการเรื่อง	ตัวชี้วัด
	พื้นที่ที่ได้รับการศึกษาความเหมาะสมในการจัดตั้งโรงงานอุตสาหกรรม เพื่อเป็นแนวทางการจัดเตรียมพื้นที่รองรับการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรม ตามยุทธศาสตร์ของประเทศ โดยคำนึงถึงความสมดุลในมิติต่าง ๆ (มิติด้านเศรษฐกิจ สาธารณูปโภค สิ่งแวดล้อม สังคม การเชื่อมโยงระหว่างพื้นที่ โครงสร้างพื้นฐาน กฎหมายผังเมือง และการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย)
	แนวทางในการกำกับดูแลและติดตามการดำเนินงานของ สอจ. ที่เกี่ยวข้องกับการถ่ายโอนภารกิจให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และเป็นแนวทางเดียวกันทั่วประเทศ
	เป็นการกำกับดูแลโรงงานอุตสาหกรรม ภายใต้พระราชบัญญัติโรงงาน วัตถุอันตราย และจดทะเบียนเครื่องจักร ให้อยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างยั่งยืน
วิธีการจัดเก็บข้อมูล :	เก็บข้อมูลจาก ๑. โครงการเพิ่มประสิทธิภาพ/ผลิตภาพ ๒. โครงการยกระดับสถานประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมให้มีศักยภาพในการแข่งขัน ๓. โครงการพัฒนาระบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก ๔. ระบบรายงานการร้องเรียน
หน่วยงานผู้รับผิดชอบ :	สจก./ กกอ./ กทพ./ กมร./ สล.

แผนปฏิบัติการราชการเรื่อง	ตัวชี้วัด
๓. ยกระดับขีดความสามารถขององค์กร	๑. ระบบการอนุญาตและการกำกับดูแลได้รับการพัฒนาเพื่อสนับสนุนการให้บริการภาครัฐ ๓ ระบบ ๒. ระบบการปฏิบัติงานได้รับการพัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ ๔ ระบบ ๓. บุคลากรได้รับการพัฒนาตามแผนพัฒนาบุคลากร ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๘๕ ๔. บุคลากรดิจิทัลได้รับการพัฒนาทักษะไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๘๕ ๕. ผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) ร้อยละ ๘๕ ๖. ผู้รับบริการมีความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการ ร้อยละ ๘๕ ๗. จำนวนกระบวนการทำงานที่มีการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ (Digitalization) ๒ กระบวนงาน
ความเชื่อมโยง	ยุทธศาสตร์ชาติที่ ๖ : ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ แผนแม่บทฯ : ๒๐ การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ แผนฯ ๑๓ : หมายความว่า ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัยมีประสิทธิภาพ และตอบเจตจำนงประชาชน
คำอธิบาย :	พัฒนาระบบการอนุญาตและกำกับดูแลแบบดิจิทัล เพื่อสนับสนุนการให้บริการภาครัฐและความสามารถของบุคลากรในการให้บริการแก่ผู้ประกอบการ และประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ
	พัฒนาระบบบริหารจัดการสิ่งปฏิภูลหรือวัสดุไม้ใช้แล้วออกนอกบริเวณโรงงาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพกำกับดูแลโรงงานและวัตถุอันตราย
	พัฒนาระบบที่สามารถให้ข้อมูลและคำปรึกษา แนะนำด้านกฎหมายของกรมโรงงานอุตสาหกรรมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวดเร็วแก่ผู้รับบริการ
	พัฒนาศักยภาพกรมโรงงานอุตสาหกรรมให้มีความรู้ ความเข้าใจ และมีทักษะด้านดิจิทัลที่เหมาะสม สามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการปฏิบัติงานตามหน้าที่และความรับผิดชอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ

	พัฒนาบุคลากรของกรมโรงงานอุตสาหกรรมให้มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ และสมรรถนะเหมาะสมกับตำแหน่ง เพิ่มขีดความสามารถในการปฏิบัติงานให้สูงขึ้น มีความเชี่ยวชาญในสายงาน มีความเป็นมืออาชีพ สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และเป็นที่ยอมรับของสาธารณชน
วิธีการจัดเก็บข้อมูล :	เก็บข้อมูลจาก ๑. โครงการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ ๒. โครงการพัฒนาประสิทธิภาพ การบริหารจัดการภาครัฐภายใต้แผนดิจิทัล
หน่วยงานผู้รับผิดชอบ :	กทส./ กปภ./ ศส./ ศบพ.กรอ.

ภาคผนวก ค

รายละเอียดโครงการตามแผนปฏิบัติการ
ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

ฉบับทบทวนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘
ของกรมโรงงานอุตสาหกรรม

โครงการที่บรรจุในแผนปฏิบัติการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของกระทรวงอุตสาหกรรม

ลำดับที่	ชื่อแผนงาน/โครงการสำคัญ	งบประมาณการดำเนินงาน (ล้านบาท)					ความสอดคล้อง					หน่วยงาน	ได้ส่งคำขอ ๒๕๖๘ ใส่เครื่องหมาย /	
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	ยุทธศาสตร์ชาติ	แผนแม่บท	แผนปฏิรูปประเทศ	ร่าง แผนพัฒนาฯ ๑๓ (พหุคณาฯที่)				
(๑) การเพิ่มศักยภาพอุตสาหกรรมเป้าหมาย (S-curve)														
๑	โครงการยกระดับและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตในโรงงานอุตสาหกรรมด้วยเทคโนโลยีคลาวด์	๖.๗๑	-	-	๖.๗๐	๖.๗๐	๒. ด้านการสร้าง ความสามารถในการแข่งขัน	๔. อุตสาหกรรม และบริการแห่งอนาคต	๕. ด้านเศรษฐกิจ	๖	กพร.			
(๒) การประยุกต์ใช้เทคโนโลยี ดิจิทัลและระบบอัตโนมัติ (Digital/Automation) นวัตกรรม งานวิจัย ภาคอุตสาหกรรม														
๑	โครงการพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตด้วยเทคโนโลยีหุ่นยนต์และเทคโนโลยการผลิตแบบอัตโนมัติ สำหรับผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรม	๑๒.๗๖	-	-	๑๒.๕	๑๒.๕	๒. ด้านการสร้าง ความสามารถในการแข่งขัน	๔. อุตสาหกรรม และบริการแห่งอนาคต	๕. ด้านเศรษฐกิจ	๖	กพร.			
๒	โครงการพัฒนาและส่งเสริมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี ปัญญาประดิษฐ์ เพื่อยกระดับคุณภาพการผลิตในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารและอุตสาหกรรมเกษตรและเกษตรแปรรูป	๑๑.๓๔	-	๑๑.๓๔	๑๑.๓๔	๑๑.๓๔	๒. ด้านการสร้าง ความสามารถในการแข่งขัน	๔. อุตสาหกรรม และบริการแห่งอนาคต	๕. ด้านเศรษฐกิจ	๖	กพร.			
(๓) การพัฒนาผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชน														
๑	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพผลิตภาพ (โครงการเร่งรัดการจดทะเบียนเครื่องจักรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม)	๑๑.๐๐	๑๕.๐๐	๔.๙๖๑๐	๑๑.๐๐	๑๑.๐๐	๒. ด้านการสร้าง ความสามารถในการแข่งขัน	๘. ผู้ประกอบการ และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	๕. ด้านเศรษฐกิจ	๗	กพร.	/		
(๔) พัฒนาและยกระดับเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ														
๑	โครงการพัฒนาและยกระดับเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศสู่มือนำอยู่คู่อุตสาหกรรม เพื่อสร้างงาน สร้างอาชีพ และเพิ่มรายได้ให้กับสังคมและชุมชน (โครงการสำคัญ สศข.)	๒๐๐.๐๐	๕๐.๐๐	๒๐๐.๐๐	๒๐๐.๐๐	๒๐๐.๐๐	๕. ด้านการสร้าง การเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	๖. พื้นที่และเมืองน่าอยู่ อัจฉริยะ		๘	กพร.			
(๕) การพัฒนาอุตสาหกรรมตามแนวทาง BCG Model														
๑	ค่าใช้จ่ายในการยกระดับอุตสาหกรรมเข้าสู่อุตสาหกรรมสีเขียว	๑๗.๐๐	๑๓.๐๐	๓.๘๘๔๐	๒๕.๐๐	๒๐.๐๐	๕. ด้านการสร้าง การเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	๑๘. การเติบโตอย่างยั่งยืน	๖. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑๐	กพร.	/		
๒	โครงการขับเคลื่อนเศรษฐกิจตามนโยบาย BCG สำหรับภาคอุตสาหกรรมสู่การลด CO ₂	๘๐.๖๒	๑๑.๖๐	๘๐.๐๐	๘๐.๐๐	๘๐.๐๐	๕. ด้านการสร้าง การเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	๑๘. การเติบโตอย่างยั่งยืน	๖. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑๐	กพร.			
๓	โครงการเพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการน้ำภาคอุตสาหกรรม	๔๓.๖๐	-	-	-	-	๕. ด้านการสร้าง การเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	๑๘. การเติบโตอย่างยั่งยืน	๖. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑๐	กพร.			
๔	โครงการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานและความปลอดภัย	๖๐.๑๗	๑๒.๐๐	๖๐.๐๐	๖๐.๐๐	๖๐.๐๐	๕. ด้านการสร้าง การเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	๑๘. การเติบโตอย่างยั่งยืน	๖. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑๐	กพร.			
๕	โครงการจัดทำฐานข้อมูลของสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วในอุตสาหกรรมเป้าหมาย (โครงการสำคัญ สศข.)	๑๕.๑๑	-	๑๕.๐๐	๑๕.๐๐	๑๕.๐๐	๕. ด้านการสร้าง การเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	๑๘. การเติบโตอย่างยั่งยืน	๖. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑๐	กพร.	/		
๖	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการกากอุตสาหกรรมนำไปสู่ Zero Waste to Landfill (๑๐.๒๖๐ สบ.)	๑๐.๒๖	๑๐.๒๖	-	๑๐.๒๖	๑๐.๒๖	๕. ด้านการสร้าง การเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	๑๘. การเติบโตอย่างยั่งยืน	๖. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑๐	กพร.			
๗	โครงการส่งเสริมการเพิ่มศักยภาพผู้ประกอบการจัดการของเสียภาคอุตสาหกรรม	๑๐.๑๕	-	๑๐.๑๕	๑๐.๑๕	๑๐.๑๕	๕. ด้านการสร้าง การเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	๑๘. การเติบโตอย่างยั่งยืน	๖. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑๐	กพร.			
๘	โครงการยกระดับสถาบันผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมให้ศักยภาพในการแข่งขัน	-	๔.๐๐	๔.๖๙๕๑	๑๒.๐๐	๑๒.๐๐	๒. ด้านการสร้าง ความสามารถในการแข่งขัน		ไม่เชื่อมโยง		กพร.	/		
๙	ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานและความปลอดภัย (Smart Safety) ในโรงงานอุตสาหกรรม	๖๐.๑๗	๑๒.๐๐	๖๐.๑๗	๑๕.๐๐	๑๕.๐๐	๒. ด้านการสร้าง ความสามารถในการแข่งขัน		ไม่เชื่อมโยง		กพร.	/		

ลำดับที่	ชื่อแผนงาน/โครงการสำคัญ	งบประมาณการดำเนินงาน (ล้านบาท)					ความสอดคล้อง				หน่วยงาน	ได้ส่งคำขอ ๒๕๖๘ ใส่เครื่องหมาย /
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	ยุทธศาสตร์ชาติ	แผนแม่บท	แผนปฏิรูปประเทศ	ร่าง แผนพัฒนาฯ		
๑	โครงการส่งเสริมและพัฒนาการบริหารจัดการความปลอดภัย สำหรับโรงงานอุตสาหกรรมที่มีความเสี่ยงสูง	๔.๐๐		๔.๐๐	๔.๐๐	๔.๐๐	๕. ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	๑๘. การเติบโตอย่างยั่งยืน	๖. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑๐	กรอ.	/
๒	โครงการส่งเสริมและพัฒนาการบริหารจัดการความปลอดภัยในภาคอุตสาหกรรม เพื่อป้องกันและลดผลกระทบจากอุบัติเหตุร้ายแรง	๑๒.๐๐		๑๒.๐๐	๑๒.๐๐	๑๒.๐๐	๕. ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	๑๘. การเติบโตอย่างยั่งยืน	๖. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑๑	กรอ.	/
๓	โครงการส่งเสริมและพัฒนาความปลอดภัยในอุตสาหกรรมชีวภาพ	๖.๐๐		๖.๐๐	๖.๐๐	๖.๐๐	๕. ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	๑๘. การเติบโตอย่างยั่งยืน	๖. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑๐	กรอ.	/
๔	โครงการอนุรักษ์พลังงานและลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสำหรับกลุ่มโรงงานอุตสาหกรรมอาหาร	๑๓.๕๐		๑๓.๕๐	๑๓.๕๐	๑๓.๕๐	๕. ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	๑๘. การเติบโตอย่างยั่งยืน	๖. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑๐	กรอ.	/
๕	โครงการบริหารจัดการระบบป้องกันความปลอดภัยสำหรับภาคอุตสาหกรรม	๑๖.๐๐		๑๖.๐๐	๑๖.๐๐	๑๖.๐๐	๕. ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	๑๘. การเติบโตอย่างยั่งยืน	๖. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑๐	กรอ.	/
๖	โครงการพัฒนาระบบขนส่งวัตถุอันตรายให้มีประสิทธิภาพเป็นไปตามสากล	๑๘.๘๐		๑๘.๘๐	๑๘.๘๐	๑๘.๘๐	๕. ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	๑๘. การเติบโตอย่างยั่งยืน	๖. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑๐	กรอ.	/
๗	โครงการบริหารจัดการกากอุตสาหกรรม	-	-	๒๐.๑๐๒๕	๑๐๐.๐๐	๑๒๐.๐๐	๕. ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	๑๘. การเติบโตอย่างยั่งยืน	๖. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑๐	กรอ.	/
๘	ค่าใช้จ่ายในการตรวจวิเคราะห์โรงงานที่ก่อเหตุเดือดร้อนแก่ชุมชนและสร้างผลกระทบร้ายแรงต่อสิ่งแวดล้อม	-	-	๓๔.๐๐๔๐	๑๐๐.๐๐	๑๒๐.๐๐	๕. ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	๑๘. การเติบโตอย่างยั่งยืน	๖. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑๐	กรอ.	/
๙	ค่าใช้จ่ายในการเพิ่มประสิทธิภาพพลังงาน โดยนำความร้ายแรงในระบบทำความเย็นมาใช้ประโยชน์ด้วย Ammonia Heat Pump เพื่อการลดก๊าซเรือนกระจกอย่างยั่งยืน	-	-	๓.๙๘๘๐	๑๐.๐๐	๑๐.๐๐	๕. ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	๑๘. การเติบโตอย่างยั่งยืน	๖. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑๐	กรอ.	/
๑๐	ค่าใช้จ่ายในการควบคุมและเพิ่มประสิทธิภาพการบำบัดน้ำทิ้งในพื้นที่อันเนื่องมาสูง	-	-	๓.๕๐	๖.๐๐	๖.๐๐	๕. ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	๑๘. การเติบโตอย่างยั่งยืน	๖. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑๐	กรอ.	/
๑๑	ค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการวัตถุอันตราย และสิ่งแวดลอม	-	-	๗.๔๓๕๐	-	-	๕. ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	๑๘. การเติบโตอย่างยั่งยืน	๖. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑๐	กรอ.	/
๑๒	ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคม และการพัฒนาระดับเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	-	-	๙.๕๖๓๓	๕๐.๐๐	๕๐.๐๐	๕. ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	๑๘. การเติบโตอย่างยั่งยืน	๖. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑๐	กรอ.	/
๑๓	พัฒนาระบบบริหารจัดการความปลอดภัยในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก	-	๑๐.๐๐	๔.๗๐	๕.๐๐	๕.๐๐	๕. ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	๑๘. การเติบโตอย่างยั่งยืน	๖. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑๐	กรอ.	/
(๑) การพัฒนาองค์กรด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Transformation)												
๑	โครงการบริหารจัดการข้อมูลภาคอุตสาหกรรม	๙๘.๖๖		๙๘.๐๐	๙๘.๐๐	๙๘.๐๐	๖. ด้านการปรับสมดุลและพัฒนา ระบบการบริหารจัดการภาครัฐ	๒๐. การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ	๒. ด้านการบริหารราชการแผ่นดิน	๑๓	กรอ.	/
๒	ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาระบบการอนุญาตและกำกับดูแลแบบดิจิทัล	-	-	-	-	-	๖. ด้านการปรับสมดุลและพัฒนา ระบบการบริหารจัดการภาครัฐ	๒๐. การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ	๒. ด้านการบริหารราชการแผ่นดิน	๑๓	กรอ.	/
๓	โครงการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐภายใต้แผนดิจิทัล	-	-	๐.๖๒๓๓	-	-	๖. ด้านการปรับสมดุลและพัฒนา ระบบการบริหารจัดการภาครัฐ	๒๐. การบริการประชาชนและประสิทธิภาพ	๒. ด้านการบริหารราชการแผ่นดิน	๑๓	กรอ.	/
๔	โครงการพัฒนาระบบการให้บริการภาครัฐด้วยปัญญาประดิษฐ์	-	-	๒๙.๐๐	-	-	๖. ด้านการปรับสมดุลและพัฒนา ระบบการบริหารจัดการภาครัฐ	๒๐. การบริการประชาชนและประสิทธิภาพ	๒. ด้านการบริหารราชการแผ่นดิน	๑๓	กรอ.	/

ลำดับที่	ชื่อแผนงาน/โครงการสำคัญ	งบประมาณการดำเนินงาน (ล้านบาท)					ความสอดคล้อง				หน่วยงาน	ได้ส่งคำขอ ๒๕๖๘ ใส่เครื่องหมาย /
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	ยุทธศาสตร์ชาติ	แผนแม่บท	แผนปฏิรูปประเทศ	ร่าง แผนพัฒนาฯ ๑๓ (หมายเหตุ)		
(๒) การให้บริการประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ												
		-	-	-	-	-						
(๓) การพัฒนาศักยภาพบุคลากร												
๓	ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาค่าใช้จ่ายในการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ	-	-	๒.๔๐	-	-	๖. ด้านการปรับ สมดุลและพัฒนา ระบบการบริหาร จัดการภาครัฐ	๒๐. การ บริการ ประชาชนและ ประสิทธิภาพ	๒. ด้านการ บริหารราชการ แผ่นดิน	๑๓	กรอ.	/

ตารางแสดงตัวเลขตามแผนระดับชาติ

ยุทธศาสตร์ชาติ 6 ด้าน			
1	ด้านความมั่นคง	2	ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
3	ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์	4	ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม
5	ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	6	ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ
แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (23 แผนแม่บท)			
1	ความมั่นคง	2	การต่างประเทศ
3	การเกษตร	4	อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
5	การท่องเที่ยว	6	พื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ
7	โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล	8	ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่
9	เขตเศรษฐกิจพิเศษ	10	การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม
11	การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต	12	การพัฒนาการเรียนรู้
13	การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี	14	ศักยภาพการกีฬา
15	พลังทางสังคม	16	เศรษฐกิจฐานราก
17	ความเสมอภาคและหลักประกันทางสังคม	18	การเติบโตอย่างยั่งยืน
19	การบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ	20	การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ
21	การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ	22	กฎหมายและกระบวนการยุติธรรม
23	การวิจัยและพัฒนาวัตกรรม		
แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (13 หมายเหตุ)			
1	ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง	2	ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน
3	ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก	4	ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
5	ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค	6	ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน
7	ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูงและสามารถแข่งขันได้	8	ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน
9	ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม	10	ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ
แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (13 หมายเหตุ) ต่อ			
11	ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	12	ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต
13	ไทยภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน		